Milliyet

ÇOCUK

5 Mart 1984 ● Sayı: 10 ● 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

şimdi meyveli

MUZLU, HİNDİSTAN CEVİZLİ

Bu yıl gençlerin yeni bir tutkusu var. Yeni, meyveli MİS SÜT. Enerji, sağlık ve coşku...

Meyveli lezzetli serinlik... Muzlu, hindistan cevizli MİS SÜT.

MİS
süt

gençliğin yeni tutkusu.

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad.
No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 66

Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL

Abone Koşulları:
Yıllık: 2990.— TL.
Altı Aylık: 1495.— TL.

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa
Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira

5 Mart 1984
Yıl: 14 Sayı: 10 Cilt: 1

KÜLTÜR MİRASIMIZI KORUYALIM

bizden size

MİLLİYET Gazetesi bir süre önce ***Kültür Mirasımızı Koruyalım"*** *kampanyasını başlattı.* ***"İstanbul'dan Göreme'ye"*** *bütün eserlerimize sahip çıkılması çağrısında bulundu. Yapılacak çalışmaların bilimsel olarak saptanması için de 16-17 Şubat günlerinde Etap Oteli'nde "Kültür Mirasımızı Koruyalım Semineri" düzenlendi. Pek çok bilim, sanat ve düşün adamının katıldığı bu seminer, çok başarılı bir biçimde sona erdi. Seminerin aldığı kararlar içinde* ***"Her ilde Kültür Mirasımızı Koruma Merkezi"*** *adıyla bir örgütün kurulması bulunuyor.*

"Kültür Mirasımız" kapsamına davranış biçiminden, tarihsel geçmişe sahip eserlere dek insanı kuşatan her şey giriyor.

Bütün bunların, ilkokuldan başlanarak, çocuğa, gence, erişkin insana verilmesi gerektiği dile getirildi. Ayrıca "Kültür Tarihi" adıyla her dereceli okula yeni bir "ders"in konulması, liselerde varolan "Sanat Tarihi" derslerinin saatlerinin artırılmasının kaçınılmaz olduğu vurgulandı.

Günümüzden dokuz bin yıl öncesine dayanan, çeşitli uygarlıklara kaynaklık eden, sahne olan yurdumuz topraklarının bu mirasını korumak, hepimiz için hem hak, hem de bir görevdir. Çevrenizde bulunan korumaya alınması gereken eserler konusunda bize bilgi verir, resimlerini çekip yollarsanız, bunları sayfalarımızda değerlendiririz. Çünkü, yapacağımız her çaba, yalnızca, yaşadığımız yer için değil, bütün bir toplumumuz, bütün bir insanlık için son derece önemlidir.

Esenlik dileklerimizle...

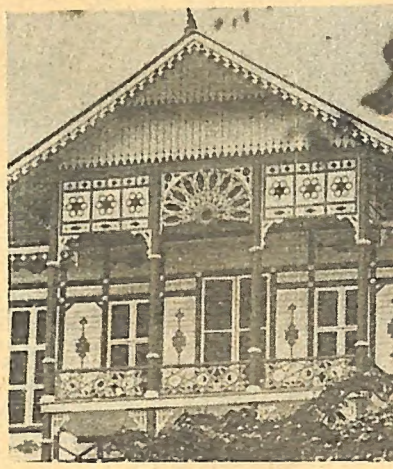

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Maskara 4-7
Hayvanlar Dünyasından 8
Red Kit 9-12
Basketbol 13
Tele-Yunus 14-15
Bilmece Bulmaca 16
Siyah Kısrak 17-20
Bilmece Bulmaca 21
Okunacak Kitaplar 22-23
Sinema TV 24-25
Ormanlar Kralı Robin 26
Yabancı Gözüyle Türkiye 27
Her Telden 28-29
Keyifli 30
Anadolu Efsaneleri 31
Bilmece Bulmaca 32
Alis 33-36
Dâhiler de Öğrenciydi 37
Okurdan Okura 38-39
Altın Hırsızları 40-41
Cimcime 42-45
Bilim ve Yaşam 46
Bob-Morane 47-50

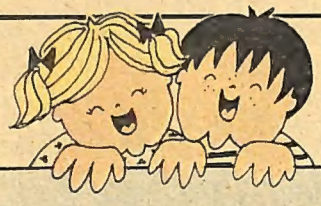

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun sesi Cağaloğlu/İstanbul"** adresine bekliyoruz.

okurun sesi

Derginizi 1979 yılından beri alıyorum ve çok beğeniyorum. Beşler Çetesi ve Hafiye 99'u yeniden yayınlamanızı rica ediyorum. Ayrıca Bilmece-Bulmaca sayfalarını çoğaltıp, kare bulmaca ve sözcük avını koyarsanız sevinirim.

Esra Ötken (İstanbul)

Derginizi severek okuyorum, sizden Siyah Kısrak'ın özel sayısını istiyorum.

Mustafa Karaaslan (Ankara)

Derginizi beğenerek alıyorum. Mırnav, Hayvanlar dünyası, Alis Harikalar ülkesinde, Cimcime, Maskara'yı severek okuyorum. Sizden isteğim yeniden Mırnav'ı yayınlamanızdır.

Nil Oya Savur (Lüleburgaz)

Derginizi 1983 yılından beri alıyorum, her sayfasını beğenerek okuyorum. Çizgi film kahramanlarının posterlerini vermenizi diliyorum.

Arda Balkan ESKİŞEHİR

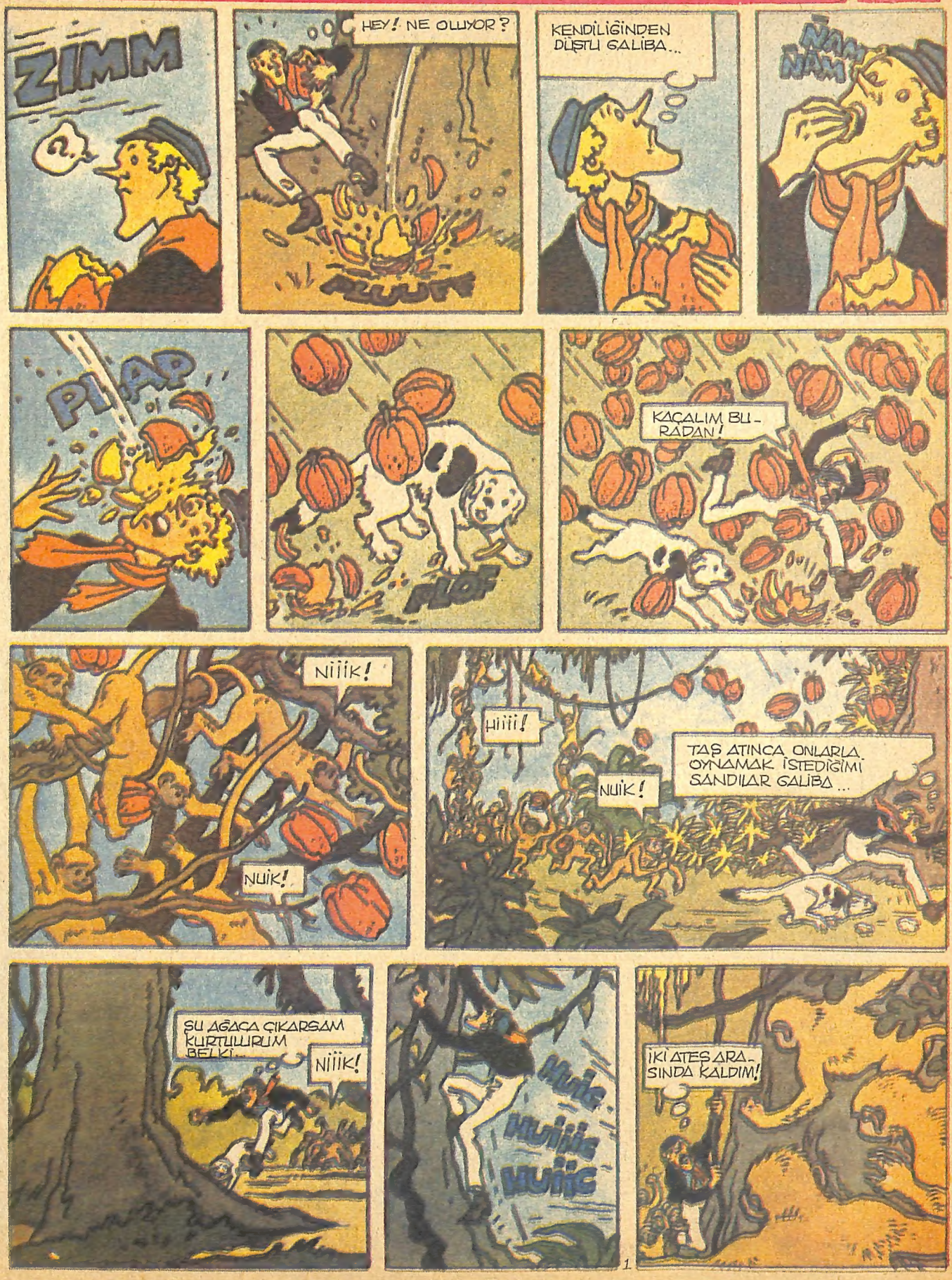
ZIMM
HEY! NE OLUYOR?
KENDİLİĞİNDEN DÜŞTÜ GALİBA...
ÑAM ÑAM
PIAP
HOF
KAÇALIM BU-RADAN!
NİİİK!
NUİK!
Hİİİİ!
NUİK!
TAŞ ATINCA ONLARLA OYNAMAK İSTEDİĞİMİ SANDILAR GALİBA...
SU AĞACA ÇIKARSAM KURTULURUM BELKİ...
NİİİK!
Huik
Huiiik
Huiic
İKİ ATEŞ ARA-SINDA KALDIM!

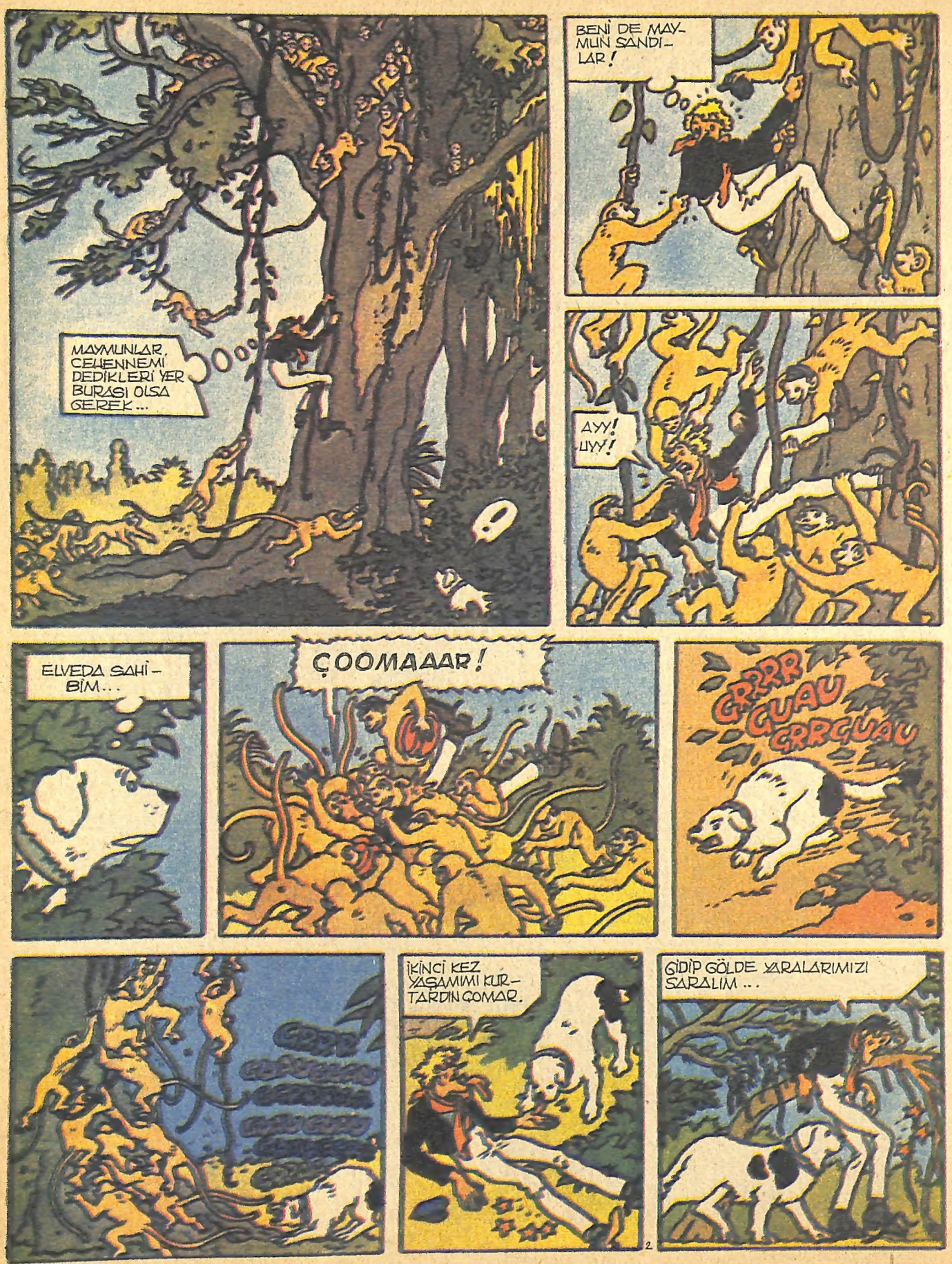
MAYMUNLAR, CEHENNEMİ DEDİKLERİ YER BURASI OLSA GEREK...
BENİ DE MAYMUN SANDILAR!
AYY! UYY!
ELVEDA SAHİBİM...
ÇOOMAAAR!
GRRRR GUAU GRRGUAU
İKİNCİ KEZ YAŞAMIMI KURTARDIN ÇOMAR.
GİDİP GÖLDE YARALARIMIZI SARALIM...

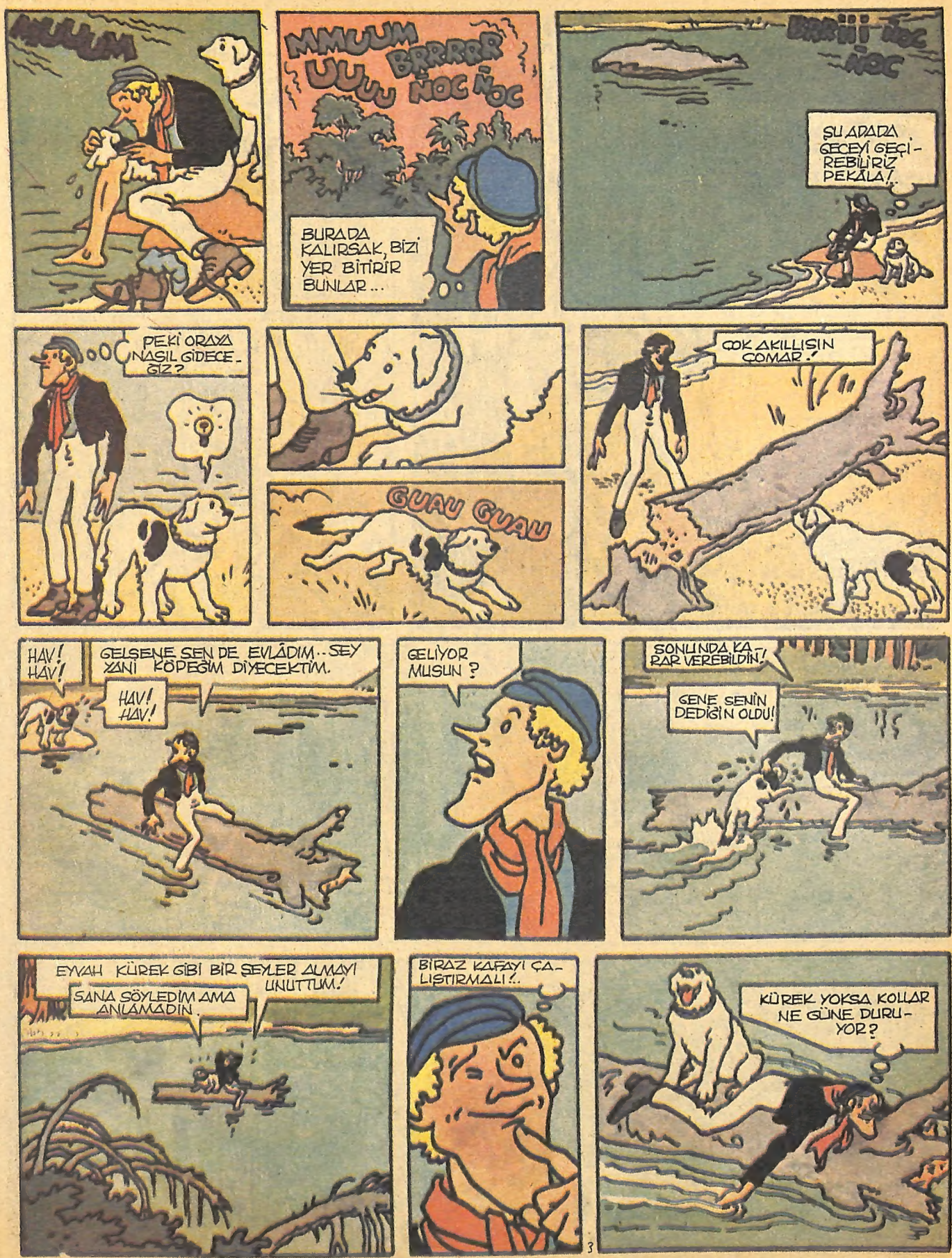
MUUUM
MMUUM BRRRRR UUUU NOC NOC
BURADA KALIRSAK, BİZİ YER BİTİRİR BUNLAR...
BRRRR NOC NOC
ŞU ADADA GECEYİ GEÇİREBİLİRİZ PEKÂLÂ!..
PEKİ ORAYA NASIL GİDECEĞİZ?
GUAU GUAU
ÇOK AKILLISIN ÇOMAR!
HAV! HAV!
GELSENE SEN DE EVLÂDIM.. SEY YANI KÖPEĞİM DİYECEKTİM.
HAV! HAV!
GELİYOR MUSUN?
SONUNDA KARAR VEREBİLDİN!
GENE SENİN DEDİĞİN OLDU!
EYVAH KÜREK GİBİ BİR ŞEYLER ALMAYI UNUTTUM!
SANA SÖYLEDİM AMA ANLAMADIN.
BİRAZ KAFAYI ÇALIŞTIRMALI!..
KÜREK YOKSA KOLLAR NE GÜNE DURUYOR?

GÜÇLÜ KOLLARIM SAYESİNDE NASIL GELDİK.
SABAHTAN BERİ YOLDAYIZ..
BURASI UYUMAK İÇİN UYGUN, DEĞİL Mİ?
İYİ GECELER ÇOMAR! YARIN BAMBAŞKA BİR GÜN OLACAK.
ZZZZZZZZZ
BU SES DE NESİ?
ZZZ
ZZZZZZ
EYVAH BURNUM! BURNUMU ARI SOKTU!
HAYRET, HIÇ ŞİŞKİNLİK YOK!
GÜN DOĞARKEN..
ZZZZZZZZZZZ
UYAN ÇOMAR! SABAH OLMUŞ!..
?
!
?
O GÜZELİM İNCECİK BURNUM GİTMİŞ, YERİNE PATLICAN GİBİ BİR ŞEY GELMİŞ...
GUAUGUAUGUAU
GÜLME ÇOMAR, FENA YAPARIM!

Sürecek

HAYVANLAR DÜNYASINDAN

AT

Bugün dünyamızda yaşayan atların hepsi bir zamanlar Avrupa ve Asya'da yaşayan vahşi atlardan gelmişlerdir. Çok değerli bir tür olan Arap atı, Arap Yarımadasında evcilleştirilmiştir. Avrupa'daki atlar ise daha güçlü ve büyüktüler. Atlardan gücünden yararlanıldığı gibi özel olarak binicilik için de yetiştirilirler. Bunlar özel bakım isterler. Afrika Zebraları ve boylarına karşın çok güçlü olan midilliler de bu ailedendirler. Avcılık, rodeo ve özel gösterilerde kullanıldığı gibi tarımda da hâlâ attan çokça yararlanılır.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Değişik türleri bütün dünyaya yayılmıştır.

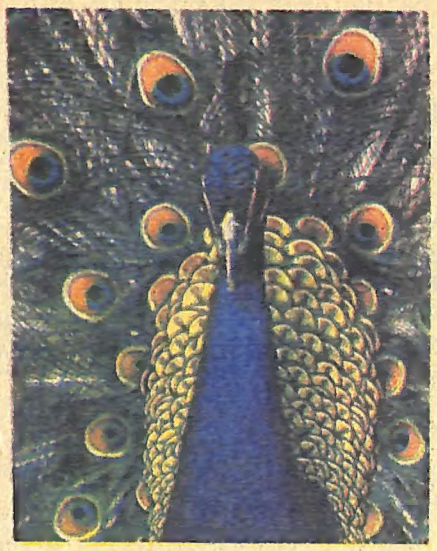

TAVUŞ KUŞU

Tavus kuşları rengarenk tüyleriyle tanınan kuşlardır. Tüylerin ucunda "göz" denilen bir yuvarlak vardır. "Göz"ün merkezinde çevresi mavi bir siyah leke bulunur. Bu gözün etrafındaysa yeşilimsi sarı bir çerçeve vardır. Erkekler, dişileri çekmek için kabararak, tüylerini yelpaze gibi açarlar. Sesleri çok çirkin olan tavus kuşlarının dişisi, genellikle yerdeki oyuklara beş yumurta yumurtlar. Tavus kuşları uçabilirler. Java, Kamboçya, Burma ve Tayland'da görülen yeşil tavus kuşu, daha vahşi olduğu için yakalanması zordur.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Hindistan ve Seylan.Daha vahşi olan yeşil tavus, Java ve çevresinde yaşar.

DENİZATI

Denizatları minicik atlara benzedikleri için bu ismi almışlardır. Kemikli, halka halka bedenleri vardır, uzun borularıyla denizdeki küçük yaratıkları emerler. Yaşamlarını yosunlar arasında geçirirler.

Dişilerin yumurtladığı yumurtaları, erkek dölleyerek karnındaki bir kesede taşır. Dimdik yüzerler. Başları öne doğru, bedenleriyle dik açı oluşturur. Çoğunun boyu 30 cm. kadardır.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Dünyanın sıcak denizleri.

HİPOPOTAM

Çok büyük hayvanlardır. Ortalama ağırlıkları 4000 kg. kadardır. Çoğunlukla dört ile on ikili gruplar halinde yaşarlar. Çok iyi yüzerler. Gerektiğinde, hızlı koşabilirler. En azından elli yıl yaşarlar. Batı Afrika'da yaşayan Pigme Hipopotamları, büyüklerinin dörtte biri kadardır. Diğerlerine kıyasla daha ürkek hayvanlardır. Gruplar halinde yaşamazlar.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Afrika'nın derin nehirleri.

BESLENME: Hipopotomlar geceleri karaya çıkıp, su kenarındaki yabani otlarla beslenirler.

RED KİT ÖDÜL AVCILARI 2

Morris/Goscinny – Copyright: Dargaud Editeur - Milliyet Çocuk

RED KİT, SENİNLE KONUŞMAK İSTİYORUM. NEDEN BİZE KATILMIYORSUN?
ARANAN HAYDUTLARI BİRLİKTE BULUR, ÖDÜLLERİ DE YARI YARIYA BÖLÜŞÜRÜZ. HELE DALTONLAR BİZE BİR SERVET KAZANDIRIR...
İSTEMEM! VİSKİMİ BARDAKTA İÇMEKTEN HOŞLANIRIM.
RED KİT!
SENİ BURADA BULDUĞUM İYİ OLDU. BENİMLE GELİP ÇİFTLİKTEKİ OLAYI ARAŞTIRIR MISIN?
RED KİT'İN PEŞİNİ BIRAKMAZSAM, İYİ İŞLER ÇEVİREBİLİRİM....
HEY BARMEN! HERKESE BENDEN BİRER İÇKİ!..
KALPLERE VUR BİR ZIMBA!.. RUMBA DA RUMBA RUMBA!..
HADİ OĞLUM, BİZE BURALARDA İYİ EKMEK VAR...
BRONKO FORTWORT, BU ÇEVRENİN EN BÜYÜK AT YETİŞTİRİCİSİDİR. KARUN GİBİ ZENGİNDİR. ACELE NİMLE GELMENİ.
BENİ ÇAĞIRMIŞ, BEN YARDIM ETMEN İÇİN İSTEDİM.

AHA! BURASI DÜŞKÜNLER YURDU MU, NEDİR?
NEREDE KALDINIZ? GİRİN İÇERİ!
ÜÇÜNCÜ LORD WASMOUT KAÇIRILDI!
KİM BU LORD?
LORD WASMOUT, BAY FORTWORT'UN İNGİLTERE'DEN YENİ GETİRTTİĞİ SİYAH BİR KISRAKTIR...
ÇALDILAR ONU! BANA HEMEN HAYDUTU BULUP GETİRİN! ONU KENDİ ELLERİMLE BENİPE ÇEKECEĞİM! ORDUYA HABER VERİN! HAYDUTU BULMAK İÇİN TAŞ TAŞ ÜSTÜNDE BIRAKMAYIN.
SAKİN OLUN BİRAZ... ALT TARAFI BİR AT İÇİN BU KADAR YAYGARA FAZLA!
NEE?!
ŞEŞEKER PATRON, ŞEŞEKER!
LÜP!
SAĞOL SAM! ŞİMDİ DAHA İYİYİM...
SCRUNCH-
SCRUNCH...

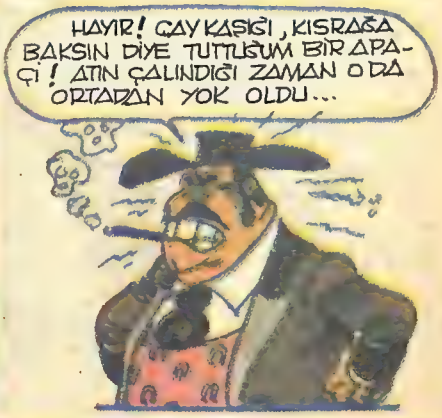

LORD WASMOUT'A ALT TARAFI BİR AT DİYEMEZSİNİZ! O, DÜNYANIN GÜZEL ATIDIR.

KARIM BANA YA KENDİSİ VE O AT ARASINDA BİR TERCİH YAPMAMI SÖYLEDİĞİNDE TEREDDÜT BİLE ETMEDİM. 22 YILLIK EVLİLİKTEN SONRA BOŞANDIM.

BELKİ DE ATINIZ KAÇMIŞTIR!

HOHAHA! HİÇ GÜLECEĞİM YOKTU!

BENİMLE DÖRT NALA AHIRA GELİN..!

İŞTE ÜÇÜNCÜ LORD WASMOUT'UN AHIRI!

ATLAR NE ZAMANDAN BERİ KİLİT KIRIP KAPI AÇIYORLAR? HİÇ BÖYLE BİRŞEY YAPABİLEN AT VAR MIDIR?

VAR... BENİMKİ... AMA BENİMKİ BİRAZ ÖZEL BİR ATTIR

KUŞKULANDIĞINIZ BİRİ VAR MI?

ÇAY KAŞIĞI YAPMIŞ OLABİLİR!

BU DA BAŞKA BİR AT MI?

HAYIR! ÇAY KAŞIĞI, KISRAĞA BAKSIN DİYE TUTTUĞUM BİR APAÇI! ATIN ÇALINDIĞI ZAMAN O DA ORTADAN YOK OLDU...

AMA BU, İŞİ ONUN YAPTIĞINI KANITLAMAZ... GENE DE BULUP, SORGUYA ÇEKİP YARGILAMAKTA YARAR VAR...

BRRR...

ONU BEN YARGILAYACAĞIM! KENDİM YAKALAYIP, KENDİM ASACAĞIM! AT HIRSIZLARINA ACIMAK YOK!

ŞEŞEKER PATRON!

BRAVO!

BASKETBOL Nasıl Başladı? Nasıl Gelişti?

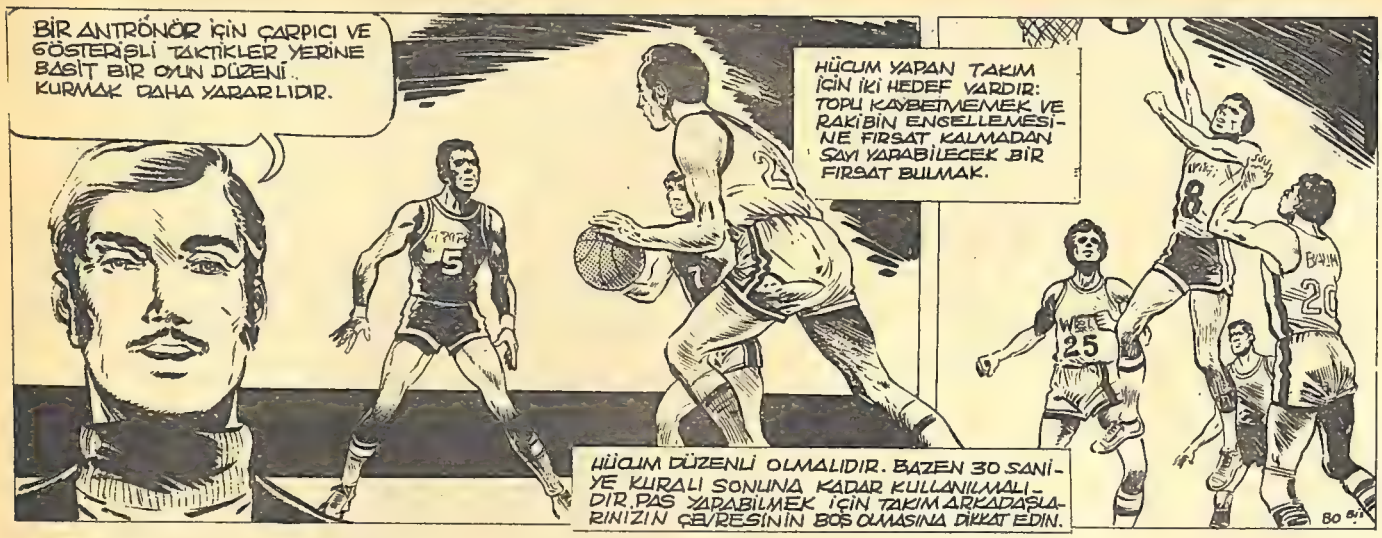

Tele Yunus

ÜLKÜ TAMER

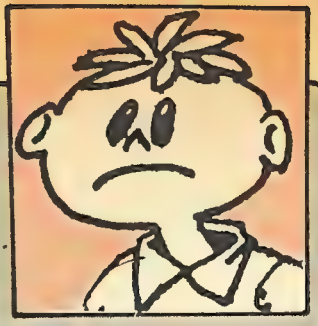

FLİPPER

BİRKAÇ yıl önce, cumartesi akşamları televizyonda sevdiğim bir program vardı: "Flipper". Bu dizinin kahramanı bir yunustu... Ona daha ilk günden kanım kaynamıştı. Belki yunus olduğu için. Öyle ya, ben Yunus, o yunus... Gerçi ben sadece Yunus değil, Tele Yunus'um; ama televizyonda oynadığı için Flipper de Tele Yunus sayılırdı.

Daha önce hayvanlı başka diziler de izlemiştik ekranda... Ayı Ben vardı, at Fury vardı, köpek Joe vardı... Lassie vardı. Ben en çok "Özgür Doğanlar"daki aslanı, Elsa'yı sevmiştim. Flipper'i de onun kadar seviyordum. Sevilmeyecek bir hayvan değildi... Hem ne güzel oynuyordu! Bir akşam babamla televizyonda bir yerli film izliyorduk. Babam bir ara dayanamadı, "Şu oyunculara bak!" diye bağırdı. "Flipper gelse bunların hepsinden iyi oynar!" Ben de ona hak verdim.

Sonra kendi kendime düş kurdum... Sahi ,Flipper bir yerli filmde oynasa ne olurdu?...

Ne olacak, yoksul bir yunus olurdu. Gönlünü zengin bir yunusa kaptırırdı. Babaları onların evlenip yuva kurmalarını istemezlerdi. Bir de haydut köpek balığı çıkardı... Flipper deniz dibinde çalgılı bir gazinoda şarkı söylemeye başlardı...

Aman... Bütün yerli filmlerin hakkını yiyorum sanmayın! Aralarında güzelleri de oluyor... Ben televizyonda gösterilen filmlerin çoğunluğunu düşünüyorum da bunları söylüyorum. Yabancı filmlerden bazıları da onlardan aşağı kalmıyor ya...

Neyse... Bu ayrı bir konu. Başka bir zaman konuşuruz. Ben yine Flipper'den söz edeyim...

Bir cumartesi akşamı Flipper'le tanıştım. Gerçi ben tanıyordum onu, ama o beni tanımıyordu. Sonunda iki Yunus karşılaştık. O bizim eve gelmedi tabii... Ben onun yanına gittim. Zaten her gün birkaç saatim ekranın içinde geçiyor. O cumartesi de "Flipper" dizisinin konuğu oldum.

Dizinin küçük kahramanı, Flipper'in arkadaşı Bud (Bad), babasına haber vermeden motorla denize açılmıştı. Birdenbire hava bozdu. Bir yağmur başladı ki, sormayın. Hani, "bardaktan boşanırcasına" derler ya... Bu yağmur öyle yağmur değil. Ne bardağı, "çamaşır kazanından boşanırcasına" yağıyor. Gök delinmiş, elek olmuş sanki...

Tekne yarıya kadar su doldu... Üstüne üstlük motor da bozuldu. Bud, koca denizin ortasında kalıverdi.

Kendi kendime, "Ah" dedim, "şu Bud da denize açılacak yeri bilmiyor... Şimdi Bodrum'da olsaydı bu yağmura yakalanmazdı..."

Annemle babam geçen yaz Ayşe'yle beni Bodrum'a götürmüşlerdi. Orada öyle güzel bir hafta geçirmiştik ki, unutamıyorum. Yedi gün boyunca, gökyüzünde ufacık bir bulut bile görememiştik. Babamın arkadaşları var orada. Bizi tekneyle gezdirmişlerdi. En çok da Adaboğazı denilen yeri sevmiştim...

Aaa, o da nesi! İşte Adaboğazı... Evet, Adaboğazı'ndayım... Gök pırıl pırıl. Yağmurun damlası yok. Altımda bir tekne... Tekneyi hemen tanıdım... Bodrum'da her gün denize açıldığımız Çim Çim bu...

Ben bir yandan Bud'ı izleyip bir yandan Bodrum'u düşünürken kendimi "Flipper" dizisinde bulmu-

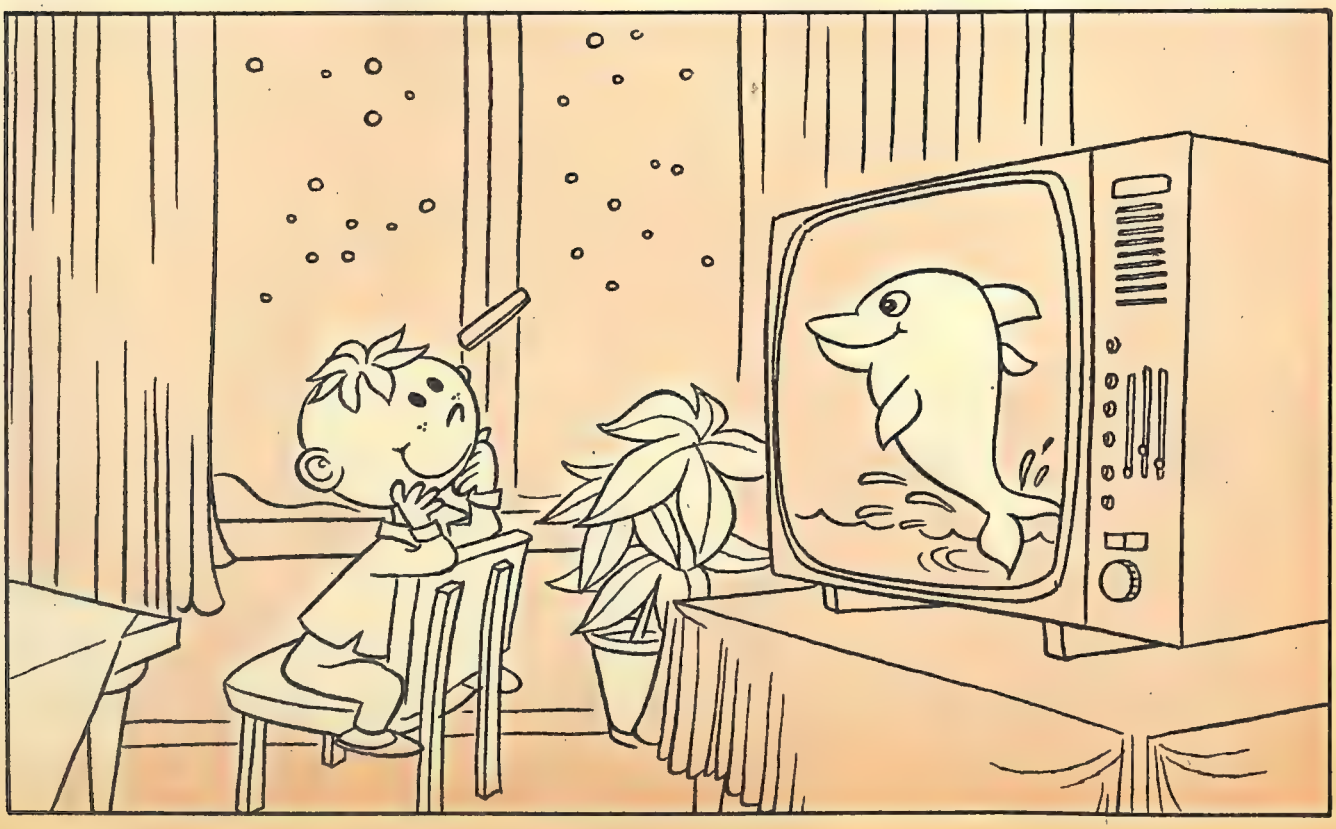

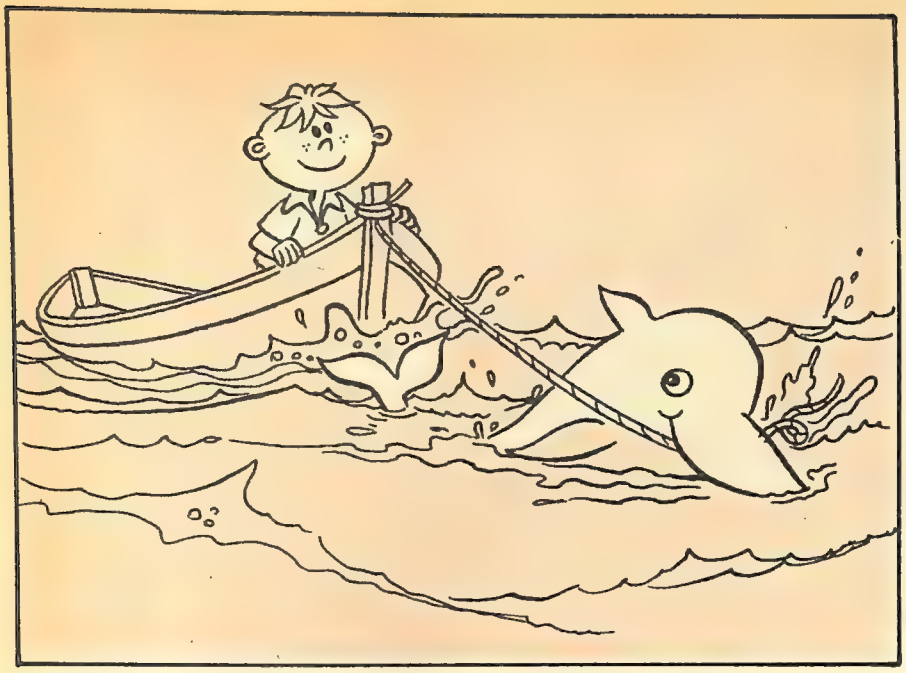

şum... Yalnız ekrandan girerken, Adaboğazı'nı, Çim Çim'i, güzel havayı da birlikte götürmüşüm...

Ama bir sorun vardı: Bud'ın teknesinin motoru gibi, Çim Çim'in motoru da çalışmıyordu. Çevreme baktım; görünürde kimseler yok... Şimdi ne yapacağım ben? Akıntı sürükler tekneyi, kimbilir nerelere götürür...

O sırada kulağıma bir ses geldi: Biri gülüyordu sanki... Sesin geldiği yöne, teknenin burnuna doğru baktım... ve kimi gördüm dersiniz?

Flipper'i...

Suyun üstünde ayağa kalkmıştı sanki... Geri geri giderek, güler gibi sesler çıkarıyordu.

"Flipper!" diye bağırdım.

"Kih kih kih... Ne var, Tele Yunus?"

"Sen konuşabiliyorsun demek!" dedim.

"Tabii."

"Ama televizyon dizisinde hiç konuşmuyordun?..."

"O televizyon dizisi... Biz şimdi gerçek yaşamdayız..."

Doğrusunu isterseniz, aklım karıştı biraz. Benim bildiğim, hayvanlar televizyon dizilerinde konuşurlar, gerçek yaşamda konuşmazlar... Şimdi bunun tam tersi oldu.

"Kih kih kih... Motor mu bozuldu, Tele Yunus?"

"Evet," dedim.

"Ben şimdi seni kurtarırım... Şu ipi at bana..."

İpi attım. Flipper, ipin ucunu ağzına sıkıştırdı. Sonra başladı Çim Çim'i çekmeye...

Adaboğazı'ndan çıktık. Bayağı hızlı gidiyoruz. Hız da gittikçe artıyor. Suda yüzmüyoruz da uçuyoruz!

"Flipper!" diye bağırdım. "Nereye gidiyoruz böyle?"

Flipper durdu. Teknenin yanına gelerek, "Sen denizi seviyorsun, değil mi, Tele Yunus?" diye sordu.

"Seviyorum," dedim.

"Öteki insanlar da seviyor mu?"

"Sanırım seviyorlar..."

"Öyleyse neden öldürüyorlar onu?"

Denizlerin "öldürülüşü"nü "Yaşayan Deniz" programında izlemiştim. Bir keresinde Kaptan Cousteau (Kusto) ile tanışmış, denizleri kirletmenin ne kadar tehlikeli olduğunu ondan öğrenmiştim.

Flipper, "Söylesene, Tele Yunus," dedi, "insanlar neden öldürüyorlar denizi?"

Sustum.

Flipper, "Sana bir şey göstereceğim," dedi. Teknenin ipini ağzına aldı yine; dalgalar üstünde uçarcasına ilerlemeye başladık...

Biraz sonra İzmir Körfezi'ndeydik... Kıyıya iyice yaklaştık. Sağımızda Konak, solumuzda Karşıyaka

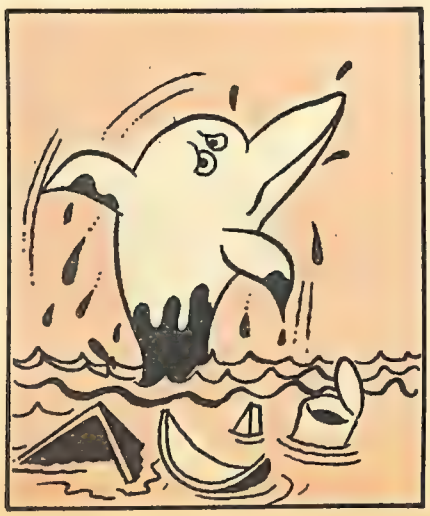

vardı şimdi. Öyle bir koku geliyordu ki denizden, dayanamadım, "Flipper!" diye bağırdım. "Flipper! Dönelim... Gidelim buradan!..."

Flipper durdu. Yanıma geldi.

"Ne var, Tele Yunus?" diye sordu.

"Bu koku..." dedim. "Bu koku beni öldürecek..."

"Sen böyle diyorsun... Peki, denizlerdeki canlılar ne yapsın, Tele Yunus?"

Başımı önüme eğdim. Ne diyebilirdim ki! Çöpleri, artıkları, zehirli sıvıları denize bizler atıyoruz, bizler akıtıyoruz.

Flipper, "Bazı yerlere göre İzmir Körfezi yine temiz sayılır," dedi.

"Demek daha kötüleri de var?..."

"Tabii... Yanılmıyorsam sen İstanbul'da oturuyorsun... Haliç'in durumunu biliyor musun?... Eskiden "Altın Boynuz" denirmiş oraya... Öyle temiz, öyle pırıl pırıl bir suyu varmış ki... Büyükbabam Slipper anlatırdı. Bir keresinde babam Flipper'i götürmüş oraya... Babam o sıralarda bebekmiş. Pek anımsamıyor... Ama büyükbabam Slipper, Haliç'in ne güzel bir yer olduğunu hep söylerdi... Şimdi hiçbirimiz Haliç'e giremeyiz... Girdiğimiz an zehirlenip ölürüz..."

"Peki ama fabrikalar da gerekli değil mi ,Flipper?" diye sordum. "Haliç'teki fabrikalarda birçok şey üretiliyor..."

"O fabrikalar başka yerlere de yapılabilirdi, Tele Yunus... Zehirli artıklar, kimyasal sıvılar denize dökülüyor. Deniz ölüyor. Doğanın dengesi bozuluyor... Bak, Marmara Denizi'nde balıklar ne kadar azaldı... Eskiden bu denizlerde balıktan geçilmezmiş... Şimdi balık bulabiliyor musunuz? Bir şey yaparken onun doğuracağı sonuçları da düşünmeli... Sadece yarını değil, öbürgünü, gelecek haftayı, gelecek yılı, yıllar ötesini de düşünmeli... İleriyi görmeli..."

Durdu. "Kih kih kih," dedi yine..."Canını sıktım, Tele Yunus... Ama çocuksun diye bu sorunların dışında kalamazsın... İleride yurdunuzu sizler yöneteceksiniz... Bugünün çocukları....Bu sorunları şimdiden görmeye başlamalısınız... Gel, seni Bodrum'a götüreyim... Oranın denizi temiz sanıyorsun, ama aldanıyorsun... Bu gidişle Ege kıyılarınız da ölecek..."

Bir gök gürlemesiyle kendime geldim. Bud'ı gördüm ekranda... Hâlâ yağmur yağıyordu. Bud'ın teknesi yarıya kadar suyla dolmuştu... Uzaktan Flipper göründü. Bud, sevinçle el salladı ona; teknenin burnundaki ipi attı. Flipper, tekneyi çekerek Bud'ı kurtaracaktı...

Peki, ölmekte olan denizlerimizi biz nasıl kurtaracaktık?

bilmece? bulmaca

ORKESTRA: Bu ellerin, bir orkestrada, hangi elemanlara ait olduğunu bulabilir misiniz?

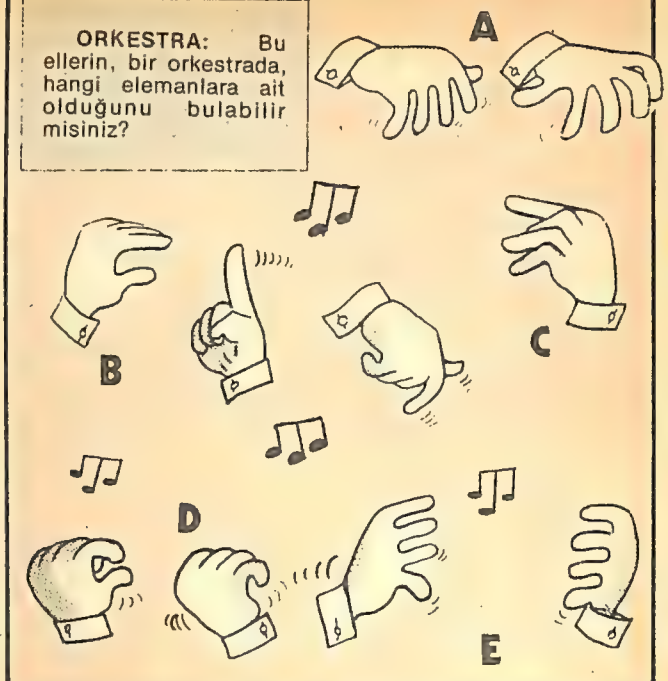

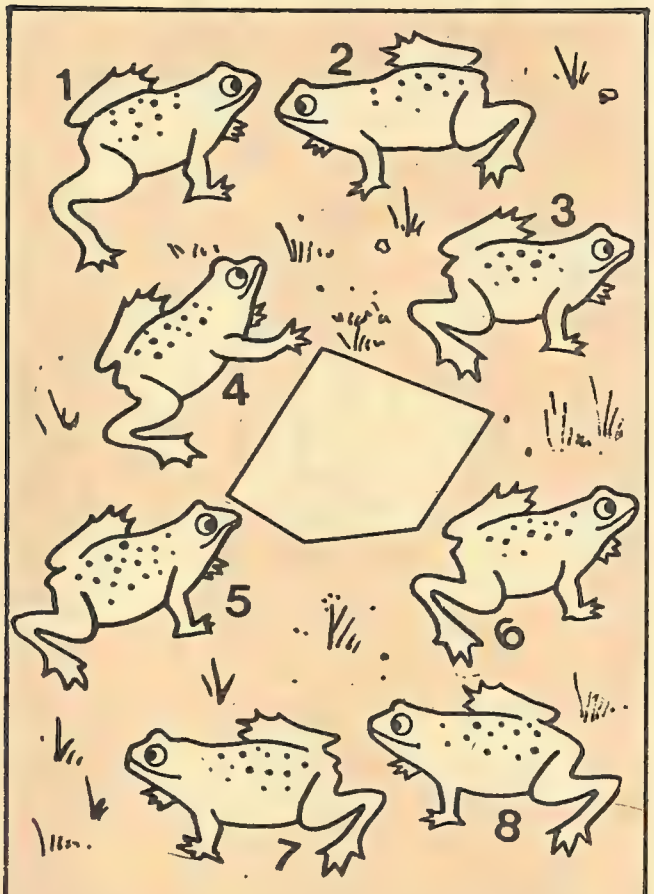

KURBAĞALAR: Yukarıda numaralarla belirtilmiş kurbağalardan yalnızca birisi ortadaki beşgenin içine sığabiliyor. Onu bulabilir misiniz?

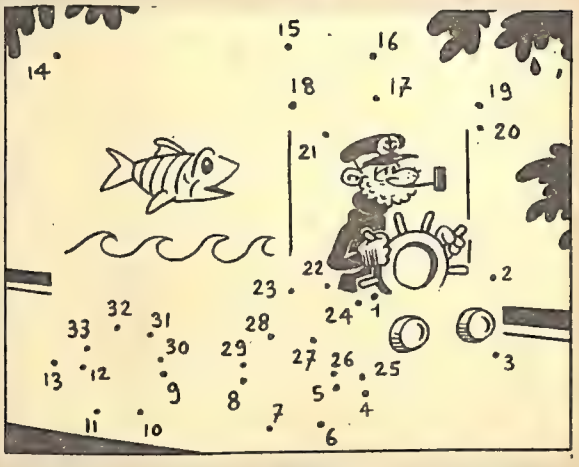

Noktaları birleştirin bakalım ortaya ne çıkacak?

BEN KİMİM?: Benim şapkam, pipom, asam ve sakalım var. Ben kimim?

BEŞLER ÇETESİ

Şato'nun Bekçileri

1

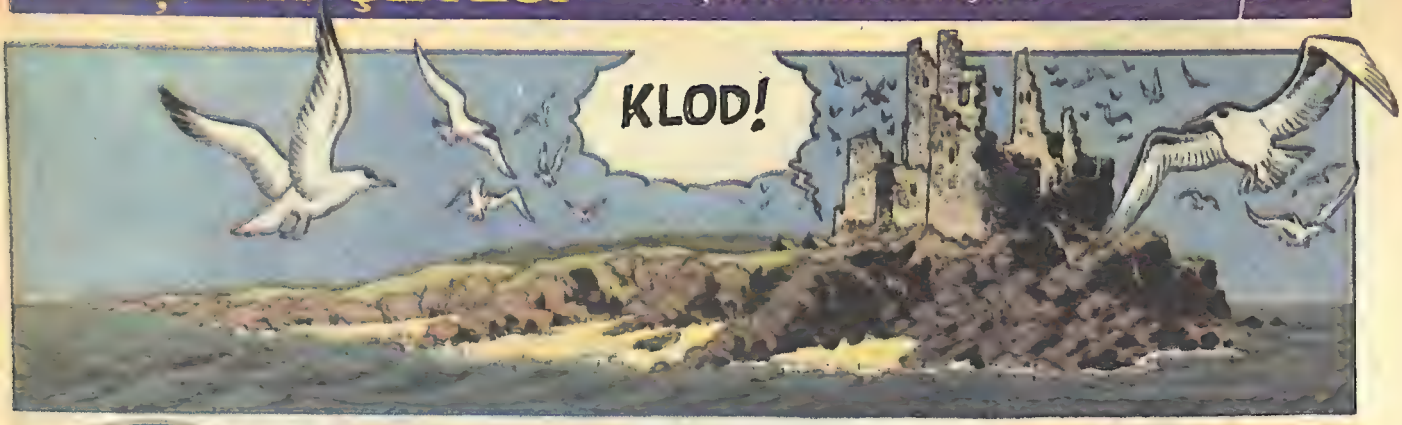

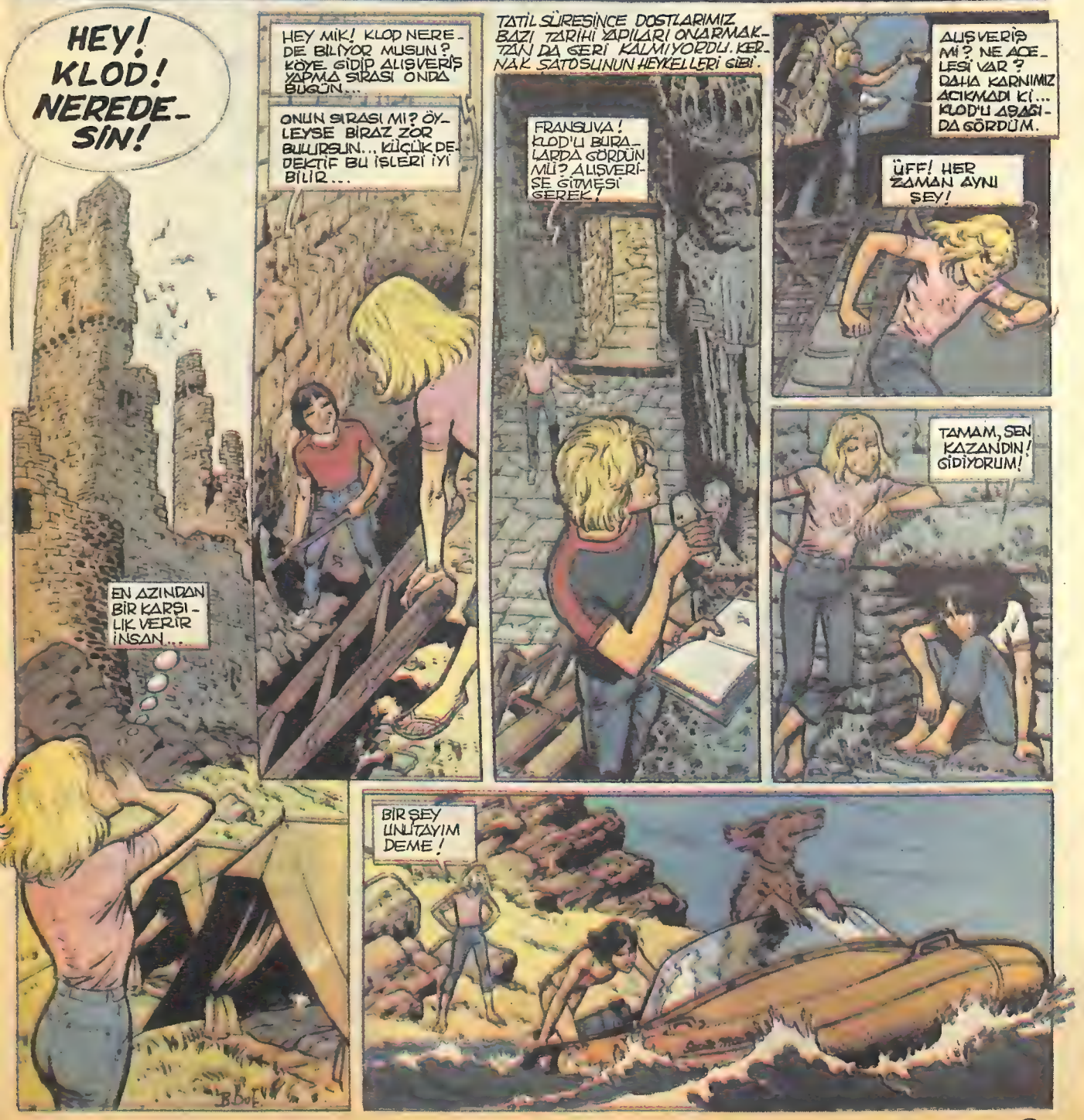

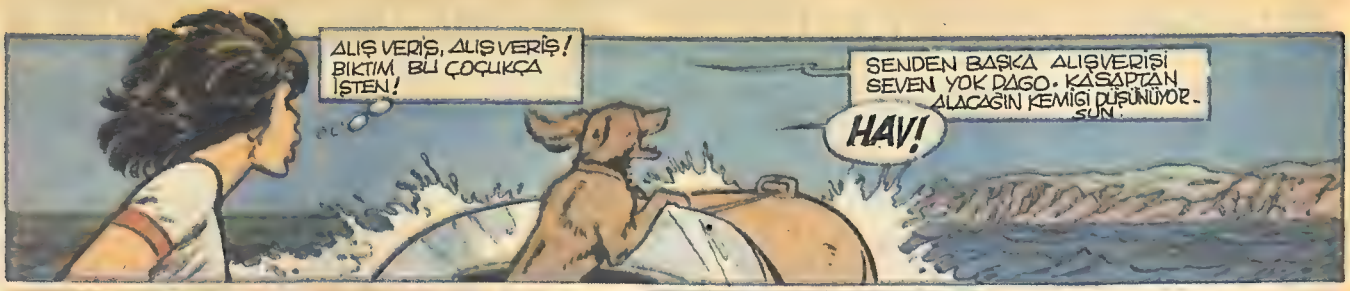

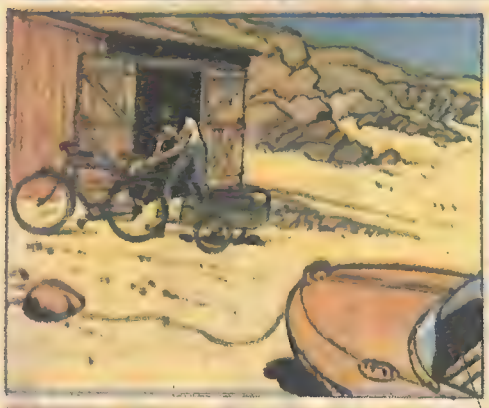

KLODİN, BİR KEZ DAHA ERKEK SANILDIĞI İÇİN FENA BOZULMUŞTU, AMA BELLİ ETMEDİ!

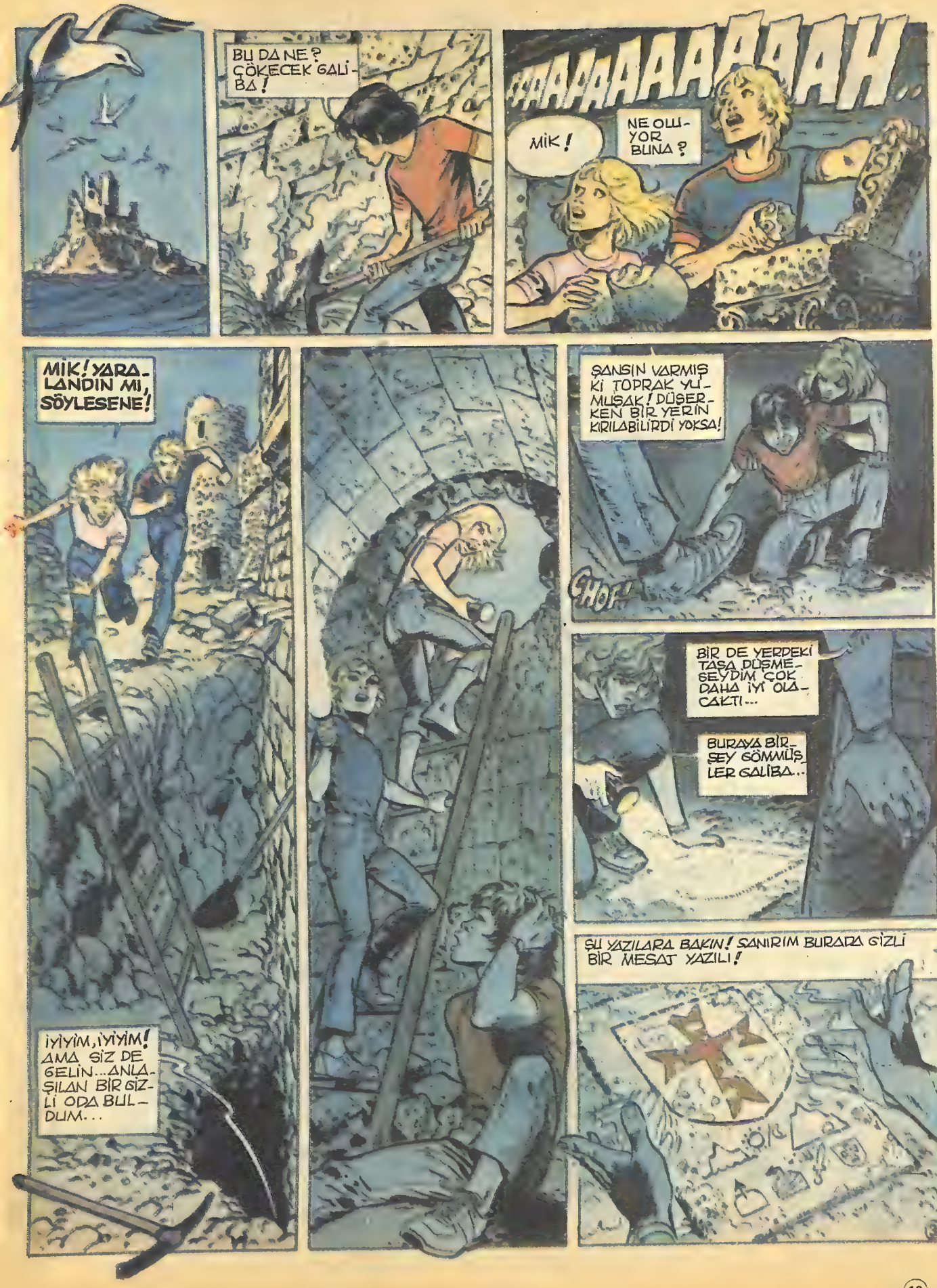
BU DA NE? ÇÖKECEK GALİBA!
AAAAAAAAAAAH...
MİK!
NE OLUYOR BUNA?
MİK! YARALANDIN MI, SÖYLESENE!
İYİYİM, İYİYİM! AMA SİZ DE GELİN... ANLAŞILAN BİR GİZLİ ODA BULDUM...
ŞANSIN VARMIŞ Kİ TOPRAK YUMUŞAK! DÜŞERKEN BİR YERİN KIRILABİLİRDİ YOKSA!
GHOF!
BİR DE YERDEKİ TAŞA DÜŞMEGEYDİM ÇOK DAHA İYİ OLACAKTI...
BURAYA BİR ŞEY GÖMMÜŞLER GALİBA...
ŞU YAZILARA BAKIN! SANIRIM BURADA GİZLİ BİR MESAJ YAZILI!

SONRA...
MERHABA KLODİN!
HEY!
BURUNDAKİ ÇİFTLİĞİN SAHİPLERİ BİR ŞEYLER KONUŞUYORLAR...
POLİS KARAKOLU
DAHA ÖNCE ARAŞTIRDIK BAY FLOHEK...
MERHABA KLODİN!
...AMA O GECE ONLARI SİZİN DEDİĞİNİZ GİBİ "BOZKIRDAKİ YABANCILARIN YAPTIĞINA DAİR" BİR DELİL BULAMADIK..
BUNLAR ÇOK GARİP KİŞİLER, KOMİSERİM...
SİZİN GARİP DEDİĞİNİZ HERKESİ TUTUKLARSAN CEZAEVİ ADAM ALMAZ BAY FLOHEK..
ARTIK POLİS BİLE BİZLERİN HUZURUNU KORUYAMIYOR, GÖRÜYORSUN KLODİN.
BİR ŞEY Mİ OLDU BAYAN FLOHEK?
TÜFEĞİMİZİ ALIP BAHÇEYE ÇIKIYORUZ VE BİR DE NE GÖRÜYORUZ: O TUHAF ADAMLAR GELMİŞ VE BESBELLİ BİR ŞEY ARAMAK İÇİN BAHÇEYİ DARMADAĞIN ETMİŞLER!.
ZAVALLI KÖPEĞİMİZ HAVLAMAYA BİLE ZAMAN BULAMAMIŞ! ZEHİRLEMİŞLER ONU!..
DAHA NE OLSUN! SABAHA KARŞI KAZMA-KÜREK SESLERİYLE UYANDIRILIYORUZ...

Sürecek

bilmece? bulmaca

HALAT YARIŞI: Yarışma yapılırken halat kopmuş. Alttaki yarışmacılara yardımcı olup, hangi halatı tutmaları gerektiğini bulabilir misiniz?

TAVŞAN: Harflerle belirtilmiş gölgelerden hangisinin tavşana ait olduğunu bulabilir misiniz?

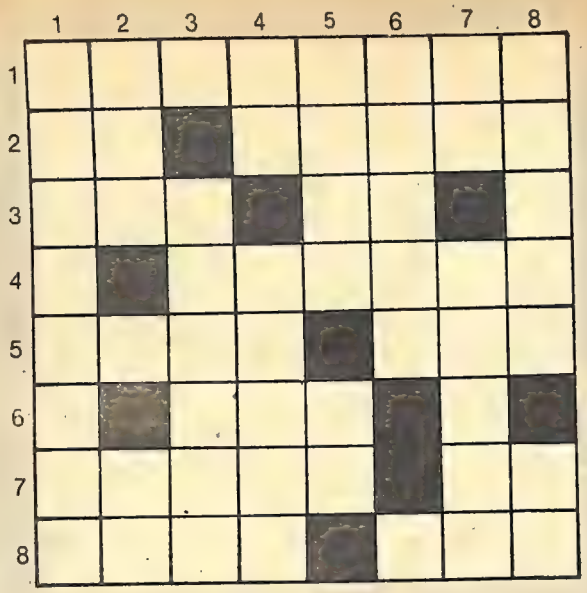

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1- Avrupa'da bir ülke 2- Konut - Aksama, aksaklık. 3- Üzerine öteberi koymak için duvara tutturulmuş, geniş ve uzunca tahta - Bir yüzey ölçüsü birimi. 4- Başkentimiz. 5- Bir işin eri, ustası - Asya'da bir ülke. 6- Üye. 7- Bir erkek adı - Bir renk. 8- Bir yarışın belirli evrelerinden her biri - Etrafı suyla çevrili kara parçası.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1- Haftanın günlerinden biri. 2- Düz ve geniş arazi - Bir besin. 3- Eskiden okullarda uygulanan dayak cezası. 4- (tersi) Bir hayvan - Gaziantep'in bir ilçesi. 5- (tersi) Geometrik bir şekil - Utanma duygusu. 6- Verimsiz toprak. 7- Bir şeyin geçtiği yerde bıraktığı belirti - Suudi Arabistan'ın başkenti. 8- Vakit - Bir nota.

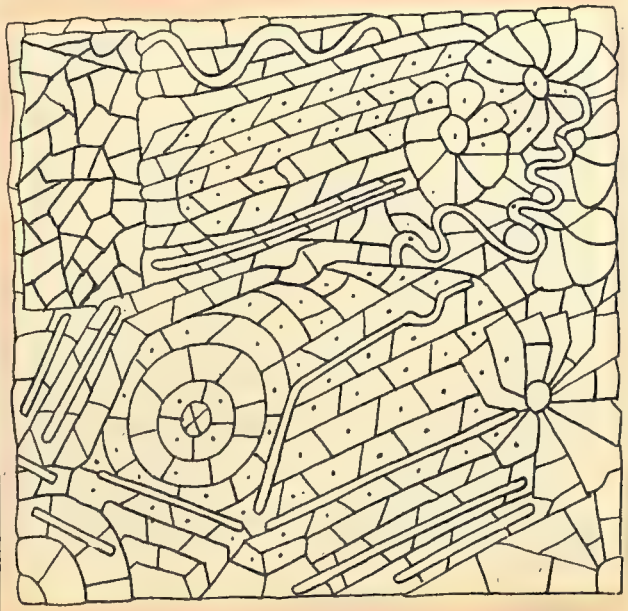

Noktalı yerleri boyayalım bakalım ortaya ne çıkacak?

HAZIRLAYAN: Hikmet ALTINKAYNAK

GULYABANİ

HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR

HÜSEYİN Rahmi Gürpınar, 17 Ağustos 1864 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Hünkâr Yaveri Sait Paşa'dır. Annesini dört yaşındayken yitirdi. Babasının görevle değişik yerlerde bulunması yüzünden, **Hüseyin Rahmi**'yi baba-annesi büyüttü. Mahmudiye Rüştiyesi'nden (ortaokul) sonra girdiği Mülkiye Mektebi'nde (Siyasal Bilgiler Fakültesi) hastalanması üzerine öğrenimini yarım bıraktı. Ancak öğrenimini sonraları özel olarak sürdürdü. Fransızca öğrendi. Kısa bir süre Adliye'de, Ticaret Mahkemesi'nde ve Nafia Nezareti'nde memurluk yaptı. II. Meşrutiyet'ten sonra yaşamını yazarlıkla kazandı. 1887'de **Tercüman-ı Hakikat** gazetesinde başlayan yazarlığı, 1936-1943 yılları arasında Kütahya Milletvekili olduğu yıllar dışında, ömrü boyunca sürdü. Yazarlığının en verimli yılları 1921-1924 arasıdır. Yaşamının 31 yılını İstanbul Heybeliada'da geçirdi. 8 Mart 1944'te öldü.

Hüseyin Rahmi, 8 Mart 1944'te aramızdan ayrıldı. Büyük romancımıza ölümünün 40. yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

EDEBİYATIMIZDAKİ YERİ

HÜSEYİN Rahmi Gürpınar, bir yönüyle XIX. ve bir yönüyle XX. yüzyıl romancısı sayılır. Onun ilk romanı olan **Şık**, 1889 tarihinde yayımlanmıştır. İlkin **Ahmet Mithat**'ın **Tercüman-ı Hakikat** gazetesinde tefrika edilmiş, daha sonra kitaplaştırılmıştır. **Hüseyin Rahmi**, bu romanıyla büyük bir başarı ve ün kazanmıştır. Yalın bir anlatım, güçlü bir gözlem, alafrangalığın bütün gülünçlüğüyle ortaya konuluşu vardır. İşte bu ilk eserdeki temel öğeler, **Hüseyin Rahmi** romanında sürekli tekrarlanır. 54 eseri yeniden basılmıştır. Tamamı 70'in üzerindedir.

Hüseyin Rahmi, halkın psikolojisini çok iyi anlayan ve anlatan bir yazardır. Ahmet Mithat geleneğini sürdürür. Mizahla da uğraşmış, Ahmet Rasim'le birlikte **Boşboğaz** dergisini çıkarmıştır (1908). Makale, eleştiri, hikâye, tiyatro, mizah yazarı olarak da tanınır. Ama asıl ününü, İstanbul'un canlı, renkli, Batı'ya uzanan yanını anlatan romancılığıyla yapmıştır. Geniş bir okur kitlesine sahip olması dil konusundaki titiz tutumuna bağlanabilir. O, "**Dilimizde sadeliğin gereklilik olduğu gün, edebiyat başlamış olacaktır.**" der. Onun dil anlayışı şu sözlerinden çıkarılabilir: "**Dil durmayıp akan bir nehir gibi... Biz de bu nehrin önünde bir çöp... Nehrin akıntısına kendini kaptırıp da kasaba kasaba gidenlere ne mutlu... Fakat gidemeyip de köşede bucakta kalanların vay haline... Dil müthiş süratle koşan, ekspres gibi.**"

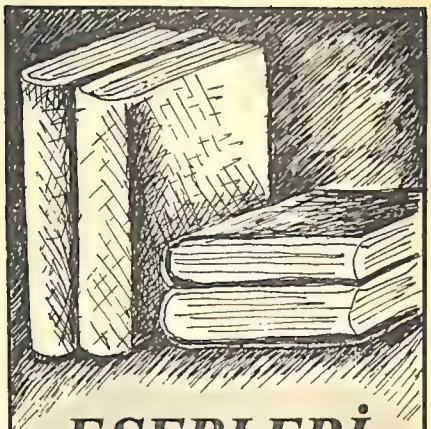

ESERLERİ

Şık (1889), **İffet** (1896), **Mutallaka** (Boşanmış Kadın, 1898), **Mürebbiye** (1899), **Bir Muadele-i Sevda** (1899), **Metres** (1899), **Tesadüf** (1900), **Nimetşinas** (1901), **Şıpsevdi** (1911), **Kuyruklu Yıldız Altında Bir izdivaç** (1912), **Gulyabani** (1912), **Cadı** (1912), **Sevda Peşinde** (1912), **Hazan Bülbülü** (Oyun, 1916), **Hakka Sığındık** (1919), **Toraman** (1919), **Kadınlar Vaizi** (1920), **Son Arzu** (1922), **Tebessüm-i Elem** (Acı Gülüş, 1923), **Cehennemlik** (1924), **Efsuncu Baba** (1924), **Meyhanede Hanımlar** (1924), **Ben Deli miyim?** (1925), **Tutuşmuş Gönüller** (1926), **Billur Kalb** (1926), **Evlere Şenlik Kaynanam Nasıl Kudurdu** (1927), **Muhabbet Tılsımı** (1928), **Mezarından Kalkan Şehit** (1928), **Kokotlar Mektebi** (1928), **Şeytan İşi** (1933), **Kadın Erkekleşince** (Oyun, 1933), **Utanmaz Adam** (1934), **Eşkıya İninde** (1935), **Kesik Baş** (1942), **Gönül Bir Yeldeğirmenidir Sevda Öğütür** (1943), **Ölüm Bir Kurtuluş mudur?** (1945), **Dirilen İskelet** (1946), **Dünyanın Mihveri Kadın mı?** (1949), **Eti Senin Kemiği Benim** (1963), **Deli Filozof** (1964), **Can Pazarı** (1968).

Hikâye Kitapları. **Namusla Açlık Meselesi** (1933), **Katil Buse** (1933), **İki Hödüğün Seyahati** (1933), **Tünelden İlk Çıkış** (1934), **Gönül Ticareti** (1939), **Melek Sanmıştım Şeytanı** (1943).

HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR'dan Örnekler:

KURUNTULU HASTA

HER gün ona başka tedavi usulü göstermeli; başka ilaçlar, teselliler vermeliydi. Doktor daima verdiği ilaçların renklerini değiştirerek gayet sudan şeyler yazardı. Hastayı o yorucu muayenesiyle hırpaladıktan sonra bir köşeye çekildi. Cebinden cüzdanını çıkardı. Kaşlarını çattı. Derin bir dikkatle ve düşüne düşüne reçetelerini düzenlemeye başladı.

Hasta dikkatsizlikten gücendiği kadar, çok özenden de kuşkuya düşerdi. Sonunda dayanamadı sordu:

— Doktor, niçin o kadar derin düşünerek yazıyorsun? Hastalığım pek tehlikeli de onun için değil mi?

Doktor işitmemezlikten gelerek cevap vermedi. Hasta tekrar:

— Bak işte cevap vermiyorsun. Biliyorum bende kalp var.

Doktor gözlüğünün altından zorlukla hiddetini gizlemeye çalışarak sabırsız bir bakışla:

— Kalp herkeste vardır, efendim...

— Benimki herkesinki gibi değil. Deminden durdu, yine işledi.

— Bu yeldeğirmeni değildir ki durup durup işlesin.

— Benimki bugünün tıp kuramlarını altüst edecek bir yaratılışta... Dinlenip dinlenip işliyor.

— Olmaz.

— Olamayacağına beni temin et (inandır).

— Daha nasıl istersiniz ki temin edeyim?

— Yemin et.

— Bir Rabbimin büyüklüğüne ant içerim ki kalpler yarım saat dinlenip tekrar işlemezler.

— Of!..of!.. Bu kâfi değil, başka bir suretle temin et.

— Ne yapayım?

— Reçetenin kulağına "Kalpte katiyen bir şey yoktur" cümlesini yaz, altını imza et.

— Biliyor musunuz efendi hazretleri, böyle giderse sizin korktuğunuz kalp hastalığı bende zuhur edecektir. Peki, öyle yapayım.

Doktor reçeteyi bitirdikten sonra bir köşesine Fransızca "Kalpte bir şey yoktur," cümlesini yazarak altını imzaladı.

(Cehennemlik, 1922)

GULYABANİ'NİN KONUSU

GULYABANİ'nin sözlük anlamı "Kimi kuruntulu kimselerin karanlıkta gözlerine göründüğünü söyledikleri korkunç hayalet."tir. Bu XIX. yüzyıl romancılarımızda oldukça işlenen bir çeşni olmuştur. Böylece psikolojik romana gidilmiştir. **Gulyabani** romanı da böylesine hayaletler gören Şefika Hanım ile yeğeni Şevki arasında geçen olaylar dizisini sergiler. Yeğen, Şefika Hanım'ın paralarına göz dikmiş, konakta cinlere, perilere tehdit ettirmektedir. Aynı korkuyu konakta kalan Çeşmifelek Kalfa, zenci Ruşen Dadı, hizmetçi Muhsine de yaşarlar. İşin gerçeği Muhsine'yi seven Hasan adında genç bir köylü tarafından ortaya çıkarılır. Gulyabani kılığındaki konağın kâhyası Bekir'dir. Cin kılığında ise, Şefika Hanım'ın yeğeni Şevki'dir. Korku ortadan kalkar, Hasan'la Muhsine evlenirler.

Gulyabani, batıl inanışların halkın yaşamını nasıl etkilediğini ortaya koyan bir romandır. **Hüseyin Rahmi**, bu tür konuları bilinçli olarak seçerek, halkı eğlendirmek yoluyla eğitmek, okumaya alıştırmak, okuma düzeylerini **masaldan, gerçekçi yerli romana** yükseltmek istemiştir.

GULYABANİ'NİN YENİLİŞİ

EY Gulyabani baba cenapları... Bu müthiş vücudunu setreden şu uzun cübbeyi sırtından at bakalım. Altından ne çıkacak?...

Gulyabaninin omuzlarına yakın bir tarafından kürk cebi gibi iki yarıktan bir çift küçük insan eli çıktı. Aşağıdan yukarıdan birkaç düğme çözdü. Cübbe o uzun vücuttan sıyrılarak yere düştü. Altından kırmızı yollu bir mintan çıktı.

Hasan — Lütfen mintanı da at bakalım...

Ahubaba hemen aynı hareketle mintanından da tecerrüd etti. Meydana pamuklar, kırpıntılar, sargılar ile memlû dolma koca bir vücut ile kolların dirseklerden yukarı kısımlarına ipler ile rabtedilmiş tahtadan iki uzun bilek çıktı. Kalabalık arasında el şakırtıları, kahkahalar, yuhalar başladı.

Hasan — Şimdi sıra mübarek çakşırına geldi. Onu da sıyırıp at bakalım... Altında iç donun vardır ya? Kadınlara karşı mahcup olmayalım.

Gulyabani — Çakşırımı çözmeye elim vetişmez...

Hasan — Acaip! Vah bebecik vah... Senin donunu dadın mı bağlar, lalan mı? Hakikaten bu tuvalet senin kendi başına yapabileceğin kolay bir şey değil... Sana bir giyindirici, soyundurucu lâzım... Çok masraflı hayat...

Kahkahalar ayyuka çıkıyordu. Bahçedeki merdiveni getirdiler. Birkaç kişi tuttu. Hasan yedi sekiz basamak çıkarak:

— Sıkılma... Bu akşam da çakşırını çözmek şerefi bana nasib olacakmış. Bu mühim hizmetimden dolayı ömrüm oldukça iftihar edeceğim.

Çakşır aşağı alındı. Müfrit bir uzunlukta tahtadan iki leylek bacağı göründü. Kahkahadan, el vurmadan bahçe inliyordu. Hasan kalabalığa dönerek:

— Bu tahtadan bacakların adına Avrupalılar (eşas) derlermiş. Bunu kırlarda uzakları görmek için bazı çobanlar kullanır. Canbazlar da bu yüksek ayaklarla hüner icra ederlermiş. Fakat zannetmem ki bunu bizim Gulyabani cenaplarının düşündüğü şu sureti iblisanedeki istimali hiçbir Avrupalının aklına gelmiş olsun... Ahubabamız (eşas) ların en uzunuyla yürümek maharetini iktisap etmiş bulunduğundan dolayı frenklerin de tebrikatına seza görülür fikrindeyim... Çünkü tarihi icadından beri bu ayaklıkların böyle bir mel'anete alet olacağına kimse ihtimal vermemiştir zannederim.

(Gulyabani, 1912)

Kovboy ve Kadın filminde başrolde Gary Cooper oynuyor.

TV'DE MART AYINDA 13 FİLM VAR

TELEVİZYONDA, mart ayında toplam 13 film izleyeceğiz. Bu filmlerden yaptığımız bir seçmeyi sizlere sunmadan önce, konuyla ilgili bir değişikliği belirtelim. Büyük bir olasılıkla, mart ayında salı geceleri film yayınlanmayacak. Hafta arasının filmini, çarşamba geceleri izleyeceğiz. Bu kısa bilgiyi sunduktan sonra, şimdi filmlere geçelim.

HELLO DOLLY: 1969 yapımı bir müzikal film... Konusu ve dansları kadar Louis Armstrong'un kısık sesiyle söylediği "Hello Dolly" şarkısı ile de ünlü bir film... Kadrosunda Barbra Streisand, Walter Matthau gibi ünlüler var. (3 Mart, cumartesi)

MAYMUNLAR CEHENNEMİ: Bundan 10-12 yıl önce sinemalarda gösterildiği zaman çok beğenilmişti. Bir bilimkurgu filmi olan "Maymunlar Cehennemi" uzaya giden astronotların bir hata sonucu dönememelerini, 2000 yıl kadar sonra bir gezegene indikleri zaman karşılaştıkları olayları anlatıyor. Bu film, öyle beğenildi ki sonra aynı seriden 4,5 film daha çevrildi ama hiçbiri, bu ilk filmin başarısına ulaşamadı. (4 Mart, Pazar)

JERRY LEWİS KOREDE: Sinemaseverler açısından "ilginç" bir film... Jerry Lewis, sihirbaz rolünde... Filmin en güzel bölümü ise ünlü "Kwai Köprüsü" ile ilgili .. Kwai Köprüsü filminde kullanılan köprünün yapımı ve o filmden bazı sahnelerin yer aldığı bu bölüm, filme büyük bir özellik katıyor. Kwai Köprüsü'nün yıldızlarından Sessue Havakawa da "Jerry Lewis Kore'de" filminde, büyükbaba rolünde (18 Mart, pazar)

KOVBOY VE KADIN: Western sevenler, fazla umutlanmasın... Bu film bildiğimiz alıştığımız westernlerden biri değil... Çıtkırıldım bir kızla, saf bir kovboyun aşkını anlatan bir duygusal güldürü... Başrolde ise, westernin en büyük oyuncularından Gary Cooper var. (25 Mart, pazar)

Casusluk filmlerinden hoşlanıyorsanız "Yabancı Muhabir" (7 Mart, çarşamba), serüven filmleri ilginizi çekiyorsa "İtalyan Usulü Soygun" (11 Mart, pazar) adlı filmleri de izleyebilirsiniz. 10 Mart cumartesi gecesi de Zeki Alasya-Metin Akpınar ikilisinin "Sivri Akıllılar" adlı güldürü filmi var.

ERDEM ŞENER

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

★ Kısa bir süre önce TV'de izlediğimiz "Trapez" filminin sirk sahneleri iki ayrı sirkte ("Ringing Kardeşler Sirki" ile "Kış Sirki"nde) çevrildi. Trapez sahnelerinde üç yıldız da dublör kullandılar. O bölümlerde Gina Lollobrigia'nın yerine Sally Marlowe, Burt Lancaster yerine Eddie Ward, Tony Curtis yerine de Willie Crause adlı ünlü trapezcileri izledik. Yönetmen onların uzak çekimlerinin arasına, üç yıldızın yakın çekimlerini ustaca yerleştirerek o sahnelerde dublör kullandığını bize hissettirmedi.

★ Şubat ayının ilk günlerinde 77 yaşındaki Richard Hughes Hong Kong'da öldü. Ünlü bir gazeteci olan Heghes'in yaşamı Lan Fleming ve John Le Carre'a esin kaynağı olmuştu. İlki James Bond'da, öteki Köstebek ve öteki romanlarında bazı tipleri ondan esinlenerek yaratmışlardı.

★ "Dallas" dizisi Almanya'dan "seyircinin ilgisinin azalması" gerekçesiyle yayından kaldırılmıştı. Kısa bir süre sonra Fransa'da da aynı şey oldu. Şimdi sırada İngiltere var. Diziyle ilgili olarak çeşitli kurumlar eleştiri yapıyorlar.

SORUN SÖYLEYELİM

"Benim merak ettiğim, şu: sinemalarda izlediğimiz filmler var ya, bunlar acaba kaç kez gösterildikten sonra eskiyip, kullanılmaz oluyorlar? Aynı konuda, video kasetlerle ilgili bilgi de istiyorum..."

ESRA GÜRDALLI (Ankara)

Önce, sinemalardâ izlediğimiz film kopyalarıyla ilgili bir hesap yapalım. Bazı kentlerde günde 6 gösterim yapılıyor, bazılarında ise 4. Bunu, ortalama 5 diye alalım. 8 aylık sezonda bir aylık sürenin boş geçtiğini hesaba katalım.

Demek ki, bir kopya, bir sezon içinde günde 5 kez, 7 ayda (yaklaşık 212 günde) 1484 kez gösteriliyor. Yaz aylarında da 300-350 gösterim daha yapıldığını varsayarsak demek ki bir kopya en azından 1800 kez gösterilebiliyor. İyi kullanım halinde bu süre tabii çok daha artabilir, kötü kullanım halinde ise (örneğin eski makinede gösterilmesi, ulaşım sırasında zedelenmesi vs) daha çabuk eskiyebilir. Video kasetler konusunda birkaç uzmana danıştık. Bir uzman "Yeni dolum bir kaset, 24 kez izlendikten sonra özelliklerini yitirmeye başlar" dedi. Bir başkası "En az 50..." diye yanıtladı. Bir başka uzman ise iyi kullanım halinde bir kasedin 100 kez, hatta daha fazla izlenebileceğini belirtti. Görüldüğü gibi bu konuda, ortalama bir sayı vermek bile mümkün değil. Bunun da, iki nedeni var: çeşitli markalara göre, dayanıklılık süreleri artıp eskiyebiliyor. Ayrıca peşpeşe çok eski 4 videoda izlenen bir kaset bozulabiliyor, buna karşılık hem yeni, hem de sürekli bakım yapılan 35 videoda izlenen kaset, ötekine oranla yeni kalabiliyor. Yani videoda kasetten çok, kasedin kullanıldığı videoların durumu bu süreyi belirtiyorlar.

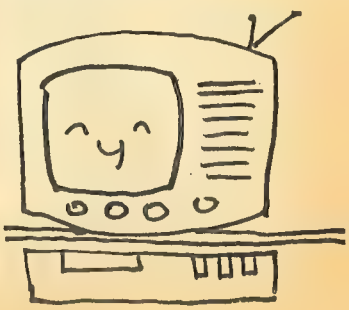

SIMON KARDEŞLER

TELEVİZYONDA "Simon Kardeşler"in serüvenlerini izliyoruz. California'nın San Diego'sunda küçük bir dedektif bürosu açan iki kardeş, her bölümden serüvenden serüvene geçiyorlar. "Simon Kardeşler"i biliyoruz ama dizide bu iki kardeşi canlandıran oyuncuları hemen hemen hiç tanımıyoruz. Bu iki oyuncu hakkında bazı bilgiler derledik. Bu hafta, sizlere bu bilgileri sunuyoruz.

Dizide Rick Simon (ağabey) rolünde oynayan oyuncunun adı **Gerald McRaney**, 42 yaşında... 20 yıldan beri sinema ve TV'de çalışıyor. 1967 yılında, **Patricia McRaney** ile evlenmiş. Jessiça (16 yaşında) ve ve Angus (12 yaşında) iki çocuğu var... Küçük kardeş A.J. Simon'u canlandıran oyuncu ise **Jameson Parker**... 6 yaşındayken bir dizi ile iki TV filminde "görünmüş" ama kendisi bunları saymıyor. "Ben henüz 7 yıllık bir oyuncuyum, televizyona 1977'de başladım" diyor. 1981'de "Simon Kardeşler" dizisi için aldığı öneriyi, yaşamının dönüm noktası sayıyor. O diziden sonra şansı açılmış, iki dizide daha başrol oynamış. 29 yaşındaki oyuncu, önümüzdeki yıl sinemada da başrol oynayacak.

Son olarak bu ikiliyi seslendiren sanatçıları da tanıtalım. Dizide A.J. Simon'u **Erhan Yazıcıoğlu**, ağabey Rick'i ise **Şahin Çelik** seslendiriyorlar.

BU PALYAÇO'YU TANIYOR MUSUNUZ?

LÜTFEN resme dikkatle bakın... Belki ilk anda pek tanıyamayacaksınız ama belleğinizi biraz zorlayın... Resimdeki "Paly ço" aslında ünlü bir sinema artistidir. Onu TV'de "Kaygısızlar" adlı dizide izledik. Sinemada ise, en çok Bond filmleriyle tanınıyor... Evet, evet dilinizin ucuna gelen isim...

Okurlarımızın bir bölümü resme bakar bakmaz, bir bölümü "Kaygısızlar" ve "Bond" ipuçlarından sonra onu tanımışlardır ama tanımayanlar da olmuştur. Onlar da haklılar... Çünkü bu resimde o kadar değişik ki... Dilerseniz şöyle yapalım. Tanımayan okurlarımızın kulağına, bu oyuncunun adını fısıldayalım. Evet, bu resimde görülen **Roger Moore**'dur.

J.R. DOKUZUNCU, LUCY SONUNCU

ALMANYA'da yayınlanan ünlü gençlik dergisi Bravo, TV anketinin sonuçlarını yayınladı. Kadın TV yıldızları arasında **Heather Locklear** (Denver Clan dizisindeki rolüyle), erkekler arasında da **John James** (Hanedan dizisindeki rolüyle) birinci oldular. Okuyucuların verdikleri oylara göre Dallas'ın Lucy'si (**Charlene Tilton**) ancak onuncu, J.R. (**Larry Hagman**) ise dokuzuncu olabildiler.

"Dallas"tan en iyi sonucu, erkekler arasındaki ikinci olan **Patrick Duffy** (Bobby) aldı. Aynı dalda 11 yaşındaki yedinciliği, küçük TV oyuncusu **Patrick Bach** kazandı.

TİYATROLARDAN

Ali Poyrazoğlu Tiyatrosu, "Oğlum Çiçek Açtı" adlı yeni bir oyuna başladı. Müşfik Kenter'in sahneye koyduğu oyunda başrolleri **Ali Poyrazoğlu, Korhan Abay, Tuğrul Çizer** ve **Nilgün Belgün** oynuyorlar. Oyunun yazarları ise Ron Clark ile sinemadan da tanıdığımız ünlü Mel Broks...

Harbiye'de, Kent Tiyatrosu'nda bu oyun oynanırken, Üsküdar'da "Bizim Tiyatro", yeni oyunu "Yerli Tarsan"a başladı.

ORMANLAR KRALI ROBİN
BU KEZ BAŞARACAĞIM AMA...
SONUNDA BİLMECEMİ RAHATÇA SORABİLECEĞİM...
HERŞEYİ AYARLADIM. PARMAĞIM TERTEMİZ VE ANAYOLDAN UZAKTAYIM...
GEÇEN İLK KİŞİYE BİLMECEYİ SORABİLİRİM.
SONUNDA BU İŞİ BAŞARACAĞIM!
EVET SONUNDA..
EVET...
EVET AMA, BURADAN HİÇBİR TANRININ KULU GEÇMEZ Mİ?
AYI KARDEŞ, BİLİYOR MUSUN, ÇİNLİLER ...
ÜHÜ ÜHÜ!

YABANCI GÖZÜYLE TÜRKİYE

10

ANTALYA

TÜRKİYE'de kaldığımız son ay, günlerimizin büyük bir bölümünü Antalya'da Side ve Alanya kıyılarında güneşlenip denize girmekle geçirdik.

Biz Antalya'ya gittiğimizde aylardan eylüldü ve havalar çok güzeldi...

Arkadaşlarım sürekli otobüs-taksi değiştirmekten yorulmuşlardı. Bu yüzden tatilimizin kalanını Side'de denize girip güneşlenerek geçirmek istiyorduk.

Alanya büyük bir kent. Özellikle eski evleri çok ilginç. Deniz kıyısında bir motelde kaldığımız sürece sabahları kaleyi ve eski selçuklu evlerinin bulunduğu tepeyi geziyor, öğleden sonra da uçsuz bucaksız kumsaldan denize giriyorduk...

Kızılkule ve kalenin altında bulunan mağaraları, bir başka gün motor tutarak gezdik.

Side'de kaldığımız sürece, belki de tatilimizin en güzel günlerimizi yaşadık diyebilirim...

Sabah kalktığımızda ilkönce kahvaltı ediyorduk., Köydeki tüm evler pansiyona çevrilmişti. Her pansiyonda kahvaltı fiyatları aynı... En ufak kahvehanede bile kahvaltı alınabiliyor.

Daha sonra hemen mayolarımızı alıp doğru Büyük Plaj'a gidiyorduk.

Bence Güney Türkiye'nin en güzel zamanı, eylül-ekim ayları... Bu iki ayda hava ne çok sıcak ne de soğuk...

Pırıl pırıl, hafif yakan bir güneş ve kalabalık olmayan plajlar...

Öğle yemeklerini bir süredir programdan kaldırmıştık. Yalnızca sabah iyi bir kahvaltı ediyor, öğleyi manavdan aldığımız meyvelerle geçiştiriyor, akşamsa köyün lokantalarında istediğimizi yiyorduk.

Side'de tanıştığımız karı-koca arkeologlar bize köydeki tarihi anıtları gezmekte yardımcı oldular. Aslında onlar da tatile gelmişlerdi. Ama sabahları, getirdikleri kitaplardan arkeoloji çalışıyorlardı. Biz de bazı günler, onların peşine takılıyor birlikte geziyorduk. Öğleden sonra saat 3'e, 4'e kadar plajda kaldığımız halde güneş yakıcı etki yapmıyordu ciltlerimizde...

Akşamüstü en büyük zevkimiz, motelde duş aldıktan sonra limandaki kahvehaneden güneşin batışını izlemekti.

Kahvelerimizi içerken, ufukta kırmızı ve turuncunun bütün renkleri arasında batışını bizim gibi izleyenler adeta büyülenmiş gibiydi. Bazıları aynı olayı eski tiyatro yıkıntılarının üzerinden izliyordu. Hepimizin dili tutulmuş, sanki çok duygulu bir film izler gibiydik...

Arkadaşlarım edindikleri dostlar ve anılarla neredeyse Türkiye'den ayrılmak istemiyorlardı. Ancak dönüş zamanı da gelmiş, hatta geçmek üzereydi...

Sonunda, kendimizi ülkemizdekinden daha rahat hissettiğimiz topraklardan ayrılmak zorundaydık.

Eşyalarımızı toplayıp, bavullarımızla uçağa binerken gözlerimiz dolmak üzereydi...

Uçaktan pencereden küçülen binalara bakarken, dost bir ülkenin dost insanlarını son bir kez selamlıyor, henüz göremedigimiz yerleri de görmek için Türkiye'ye tekrar gelmemiz gerektiğini düşünüyordum.

SON

Her Telden

KIZIL PANDALAR

Kızıl Panda'yı uzmanların bazıları tilkiye, bazıları da rakuna benzetiyorlar. Yine de bu sevimli hayvanın dev pandanın akrabası olduğunu savunanlar çoğunlukta.

BU iki hayvanın çok yakın akraba olduğuna kim inanır? Bir yanda yüzlerce kilo ağırlığında "dev panda", öteki yanda, olsa olsa bir ev kedisi büyüklüğünde "kızıl panda". Bu minik pandayı, kızıl kürkü, sivri kulakları, ince burnuyla pandadan çok tilkiye benzetenler hiç de haksız sayılmazlar. Nitekim kimileri, kızıl pandayı "ateş tilkisi" olarak adlandıracak kadar ileri gidiyor. Kimileri ise hayvanı maskelenmişe benzeyen yüzü, kıvrık kuyruğuyla daha çok rakuna benzetiyor; uzmanlar arasında da kızıl pandayı rakun ailesi içinde sınıflandıranlar var. Yine de, bu sevimli hayvanın dev pandanın akrabası olduğunu savunanlar çoğunlukta.

Aradaki görünüm farkı bu kadar belirginken nasıl oluyor da bu minik kızıl hayvan panda sayılabiliyor?.. Her şeyden önce kızılpanda da dev akrabası gibi bambuyla besleniyor ve besinleri dolayısıyla her iki hayvanın da çene kemikleri çok güçlü. Yine besinleri dolayısıyla, bambuyu kavrayabilmek için, esnek bir pençe yapısına sahipler. Ayrıca, her ikisinin de pençe tabanı kıllı; bu kıllar sayesinde, anayurtları Asya'nın dağlık alanlarında, buz ve kar üzerinde rahatlıkla yürüyebilirler.

Ne yazık ki, kızıl panda da soyu tükenmek tehlikesiyle karşı karşıya olan hayvanlardan biri. Uzmanlar yerleşim alanlarının hayvanın yurduna doğru genişlemesine koşut olarak, kızıl panda sayısında önemli bir azalma gözlendiğini belirtiyor. Bu nedenle, kızıl panda soyunun korunması için, tüm umut hayvanat bahçelerine bağlanıyor.

Halen Amerika'da kızıl panda besleyen hayvanat bahçelerinin sayısı 47; bunların içinden 10 tanesi, kızıl pandayı Washington'daki Ulusal Hayvanat Bahçesi'nden getirtmiş durumda. Washington'daki bahçede, panda sayısını çoğaltmak için dünya çapında uygulanan programların en gelişkini uygulanıyor. Yalnızca son 11 yıl içinde burada doğan kızıl pandaların sayısı 78. Ancak, üretme çalışmaları hayvanat bahçesinin halka açık sergi alanlarından çok uzakta, Virginia'nın kırsal bölgelerinden birinde yürütülüyor. Bu uygulamanın nedeni, pandaların çok utangaç hayvanlar oluşu. Uzmanlar, hayvanların ziyaretçilerden rahatsız olacağını düşünerek bu önlemi almışlar.

Çiftlikte kızıl panda türü üzerinde birçok deney ve gözlem de yapılıyor. Özellikle orada doğan yavruların gelişim sürecinin incelenmesi, pek az tanınan bu tür hakkında değerli bilgiler edinilmesini sağlıyor. Örneğin bir süre önce, Chandra adlı bir yavru anne sütü yetersizliği nedeniyle zayıflamış ve hastalanmıştı. Çiftlik yöneticileri Chandra'nın özel bakıma alınmasına karar verdi; ve hayvanın yapay beslenmeye olumsuz tepki vermediği görüldü. Böylece, doğması için onca yoğun çaba harcanan pandacığın yaşamı kurtarılmış oldu.

Ulusal Hayvanat Bahçesi'nde yapılan gözlemlerden edinilen bilgiler diğer hayvanat bahçeleriyle de paylaşılıyor. Böylelikle, pandaların doğal yaşamına en uygun bakım programı her yerde uygulanabiliyor. Uzmanlar, Asya dağlarındaki pandaların soyu bir gün tükenecek olsa bile, daha yıllarca, dünyanın dört bir yanındaki hayvanat bahçelerinde atlayan, zıplayan, ağaçlara tırmanan pandalar görmenin mümkün olacağını belirtiyorlar.

VENÜS'TEKİ DAĞLAR

DÜNYANIN en büyük radyo teleskopuyla yapılan incelemelere göre, Venüs gezegenindeki dağlık bölgeler dünya dağlarına çok benziyor. Bu durumda Venüs'de yapılacak incelemelerin dünya dağlarını da daha iyi tanımamıza olanak sağlayabilir.

Venüs'deki yeryüzü şekilleri ilk olarak bundan birkaç yıl önce **Pioneer** adlı Amerikan uzay aracı tarafından incelenmeye başlandı. Bu aracın oldukça zayıf olan radar düzeni gezegenin bulutlarla kaplı atmosferi altında ardarda sıralanmış ovalar, birkaç (hâlâ etkin) yanardağ ve iki küçük plato olduğunu saptamış, ancak dağları görememişti. Çünkü radar sistemi 100 km'den küçük nesneleri ortaya çıkaramıyordu.

Oysa **Porto Riko'ya** yerleştirilmiş olan radyo teleskop daha duyarlıydı ve 30 km'ye kadar ayrıntıları yakalayabiliyordu. Bununla birlikte yükseklikleri ölçemiyor, ancak açıklı koyulu alanlar olarak gösteriyordu.

En son gözlemlere göre, Pioneer'in bulduğu iki plato, üç dağ silsilesinden meydana gelmektedir. Venüs'ün en yüksek kesimi de 11 km'yi bulan yükseltisiyle burasıdır. Bu dağlar arasındaki genişlik 10-20 km. arasında değişmekte ve uzunluğu da yüzlerce kilometreyi bulmaktadır. Her üç dağ silsilesinde de en azından yarım düzine kadar tepe vardır. Böylece bunlar yeryüzündeki dağ silsilelerini andırmaktadırlar.

Dünyadaki bu çeşit sıradağlar iki şekilde meydana gelmişlerdir: Böyle büyük dağların yer aldığı Amerika Birleşik Devletleri'nin Batı'sındaki silsile yerkabuğunun kırılması sonucu, doğusundaki **Appalaş Dağları** ise yine yerkabuğunun basınçla ezilmesiyle oluşmuştur. Yanlardan gelen basınç kayaları ezerek birbirine paralel tepelerin ortaya çıkmasını sağlamıştır.

FARE KAPANINDA AŞAMA

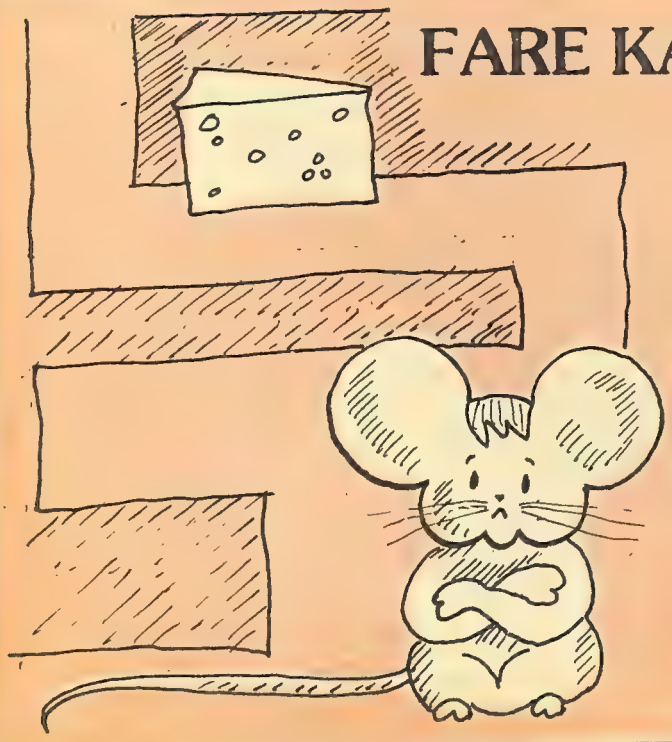

YAKINDA bütün dünya **Ottone Vitillo** adlı bir İtalyan mucidin kapısını aşındıracak. Çünkü Vitillo mükemmel bir fare kapanı yaptı.

Buluşun sahibine göre, bildiğimiz fare kapanlarının sakıncası, bir defada yalnızca bir tek fare yakalabilmeleriydi. Yakalanan fare korktuğu ve bu korku sonucu vücudu özel bir koku salgıladığı için öteki fareler durumu anlayıp kapanın yanına bile uğramıyorlarmış. Bu durumda öteki fareleri yakalamanın tek yolu, ilk fareyi korkutmamakmış.

İşte yeni kapan, fareyi rahat ettirecek biçimde içinde su ve yem bulunan labirentlerden oluşuyor, böylece farenin içerde korkusuzca dolaşması sağlanıyor. Ancak bir özelliği daha var bu kapanın: Bir giren bir daha çıkamıyor. Çünkü ardarda gelen bölmelere girmek için hep bir yükseltiden aşağı atlaması gerek hayvan geri dönmesi için yapması gereken yukarı tırmanmaları yiyecekleri bitirmeden yapmak istemiyor. O yolun sonuna varıp da artık canı sıkılmaya başladığında ise diğer fareler de çoktan kapana yakalanmış oluyorlar.

Elbette bütün farelerin yakalanmasından sonra da giriş kapatılıp fareler öldürülüyor.

Keyifli

Süleyman Bulut

DONMUŞ TAVŞANLAR

"KAR, tilkilerin tüylerini beyazlatıyor, rüzgâr kuyruklarının vuruyordu. Küçük kuşlar rüzgâra kapılıp sağa sola uçuşuyorlar, rüzgâr tüylerini tersine çeviriyordu... Rüzgâr dağlardan iniyordu savrula savrula."

Ünlü bir yazarın anlattığı bu kış gibi bir kış yaşıyorduk. Kar, toprağın üstünü yarım metre örtmüştü. Dışarda öyle bir soğuk vardı ki, kar tanecikleri donup kalmış, hızlı hızlı esen rüzgâra rağmen yerlerinden kıpırdıyamıyorlardı.

İşte böyle bir günün gece saat birinde, Hilmi Taktak gelip Keyif'liyi yatağından kaldırdı:

— Kalk tavşan avına gidelim.

— Bu saatte mi?

— Elbette! Tavşanlar soğuktan bir yerlere tıkılıp kalırlar.

Beni de duvardan aldılar, yola düştük...

Dışarsı, kar aydınlığıyla apaydınlıktı. Gökyüzünde yıldızlar, soğuktan ayakları üşümüş de ısınma hareketi yapıyorlarmış gibi kıpır kıpırdılar. Birden avcı Taktak'ın fısıltısıyla durduk:

— Keyifli!

— Ne var?

— Şuraya bak şuraya! İki tane tavşan.

Keyifli de tavşanları görünce, hemen karların üstüne uzandı bizimkiler.

Yüz metre ötede iki tavşan koşuyordu! Koşuyor muydu? Hayır hayır yerlerinde duruyorlardı ama koşuyor gibi yapıyorlardı. Keyifli:

— Ben öndekine nişan alıyorum, dedi, sonra bana seslendi: "Haydi Gökgürültüsü"

Öndeki tavşanın tam kafasına nişan aldık: Bummmm!

Ama inanılmaz bişey oldu, kurşunum gitti tavşanın kafasına çarptı, sonra aynı hızla geri dönüp namluma girdi! Çok şaşırdım. Keyifli de öyle. Hilmi Taktak'a:

— Bir de sen at bakayım Taktak, dedi.

Biz dehşet içindeydik. Hilmi Taktak nişan aldı ve tüfeğini patlattı. Onun kurşunu da tavşana çarpıp geri dönmesin mi?

Tavşanlar oldukları yerde duruyor, tüylerini bile kıpırdatmıyorlardı.

Baktım, bizimkilerin elleri ayakları titremeye başladı. Şaşkınlıkları korkuya dönüşmüştü demek. Hilmi Taktak:

— Yoksa bunlar cin peri olmasın?

Onun korktuğunu gören Keyifli, biraz kendini toparladı, korkuyormuş gibi:

— Hadi ordan sen de, dedi, cin peri de neymiş, bal gibi tavşan bunlar.

Keyifli, kendi tek başına gidemediği için, Taktak'ı kolundan sürükleyerek tavşanlara doğru yürüdü:

— Gel sana göstereyim.

Tavşanlar öylece duruyorlardı. Bizimkiler yaklaşınca durakaldılar: Bunlar gerçekten de tavşandı; ama soğuktan donup kalmışlardı. Cam gibiydiler.

Korkusu geçen Hilmi Taktak, bir kahkaha attı. Tavşanın birini kucaklayıp kaldırmak istedi ama ne mümkün; çivi gibi çakılıp kalmışlardı.

ANADOLU EFSANELERİ

Yalvaç Ural

SELENE İLE ENDYMİON

ÇINAR ve ıhlamur öyküsünde olduğu gibi, **Endymion** efsanesini de bir ozanın dizeleri dile getiriyor. Bu ozan **Theokilitos**'tur. Sicilya'lı olduğu söylenmekteyse de ozan çocukluk ve gençlik dönemlerini **İstanköy**'de geçirmiştir. **Theokibitos**'un anlattığı efsane, **Menderes Irmağı** yanındaki **Beşparmak Dağları**'nda (Latmos) geçer. Menderes Irmağı, (Büyük Menderes)tir. Kendi adıyla anılan ova içinde akarak ve ay biçiminde kıvrımlar çizerek **Bafa Gölü**'ne dökülür. Bafa Gölü, açık havalarda bir gümüş tepsi gibi parlar. İşte **Endymion** ile Ay tanrıçası **Selene**'nin öyküsü, burada geçer. **Endymion** efsanesine ilişkin Homeros da şöyle bir dize vardır:

Parlak ayın çevresinde sayısız yıldız
Rüzgârsızken duru gökyüzü
Nasıl yanarsa ışıl ışıl.
Bütün doruklar, sivri kayalar ve çayırlar
Nasıl serilirse göz önüne,
Gökler yırtılıp da açılır,
Tekmil yıldızlar görünür,
Ferahlar yüreği çobanın.

Bütün efsane belki bu birkaç dizeden oluşmuştur.

Efsane şöyledir: Bir zamanlar, bir elin parmaklarına benzeyen ve bu yüzden **Beşparmak Dağı,** diye adlandırılan **Latmos**'da bir çoban varmış. Bu çobanın kavalından ve kayadan kayaya zıplayıp duran kalın boynuzlu sakallı kara keçilerinden başka hiçbir şey yokmuş.

Keçiler dağlarda yayılırken, çoban **Endymion,** yüksek bir kayanın üzerine uzanır ve kavalıyla yalnızlığını dile getiren şarkılar çalarmış. Bütün yaşamı keçileri ve kavalı arasında geçen bu yalnız adama bir gece, çimenler üzerinde uyurken Ay tanrıçası **Selene** âşık olmuş ve o günden sonra da ışıklarıyla **Endymion**'u sararak onu kollarına almaya başlamış.

Böylece **Selene** ile **Endymion** her gece buluşmaya başlamışlar. Onların birlikte olmadığı geceler Beşparmak Dağları'nı kara ve korkutucu bir karanlık kaplarmış. Ama bu karanlık fazla uzun sürmez, ay gökyüzünde gözüktüğü zaman, **Selene** koşarak gelir, ışıklarıyla sevgilisi **Endymion**'u sararmış. Bu iki sevgili için sevgi ışığın kendisiymiş. Efsanelerde ölümsüz tanrılar her zaman ölümlü insanların mutluluklarını kıskanmışlardır. Ama nedense bu efsanede tanrı **Zeus, Selene** ile **Endymion**'un bu güzel beraberliğinden çok hoşlanmış. Bir gün yalnız çoban **Endymion**'u yanına çağırarak kendisine bir armağan vermek istediğini söylemiş ve çobana: **"Dile benden ne dilersen?"** demiş. **Endymion; "Ölümsüz bir uykuyla uyumayı istiyorum"** demiş. İşte o günden sonra, Beşparmak Dağları'nın dorukları bitmeyen bir ışık pırıltısıyla kaplanmış. Bugün Beşparmak Dağları'ndaki o kar yağmış gibi beyazlığı görenler, tanrı **Zeus**'un **Endymion**'a verdiği sözü tuttuğunu ve **Selene**'yle **Endymion**'un birlikte olduklarını düşünürler.

bilmece? bulmaca

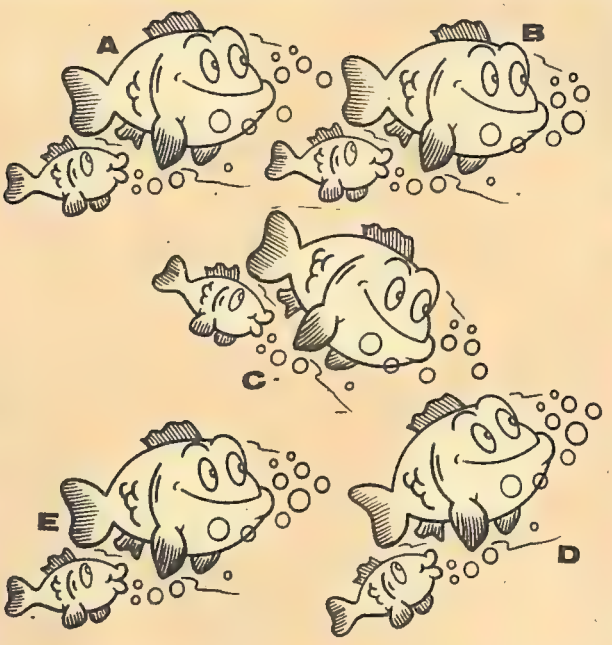

BALIKLAR: Yukarıda gördüğünüz balık çiftlerinden ikisi birbirinin eşidir. Onları bulabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

İKİZLER: Ali'nin ikiz kardeşi 1 numaralı çocuktur.

TRAFİK: 1- Yükseklik 3,2 metre 2- 10 m'den uzun araçlar giremez 3- Hemzemin geçit 4- Rüzgâr 5- Koşuyolu 6- Dağlık arazi

BENZER KARELER: B-3, F-7, G-2, C-1, D-5

PARÇALAR: 1-C, 2-D, 3-B, 4-A

BİSİKLETÇİ: 4 numaralı yol, tekerleğe ulaşır.

ARABA: A, C, E, I, N parçaları arabayı oluşturur.

8 FARK: 1- Adamın topuğu, 2- Şapkanın üstü, 3- Makinenin düğmesi, 4- Sağdaki kıvrım, 5- Abajurun altı, 6- Adamın sol bileği, 7- Masanın solundaki karenin çizgisi, 8- Grafik çizgisi.

KAMYON: E resimden alınmıştır.

GİYSİLER: 1- Avustralya, 2- Mısır, 3- İspanya, 4- Fransa, 5- Kanada, 6- İtalya.

ORTAK ŞEKİLLER: A ile E'de kapı çizgileri, E ile B'de çiçek, B ile F'de tarama çizgiler, F ile D'de siyah şekil, D ile I'da, 3 biçiminde çizgi, G ile C'de düğme, C ile H'da çivi.

YANLIŞLAR: Yukarıda gördüğünüz resimde ressam bazı yanlışlıklar yapmıştır onları bulabilir misiniz?

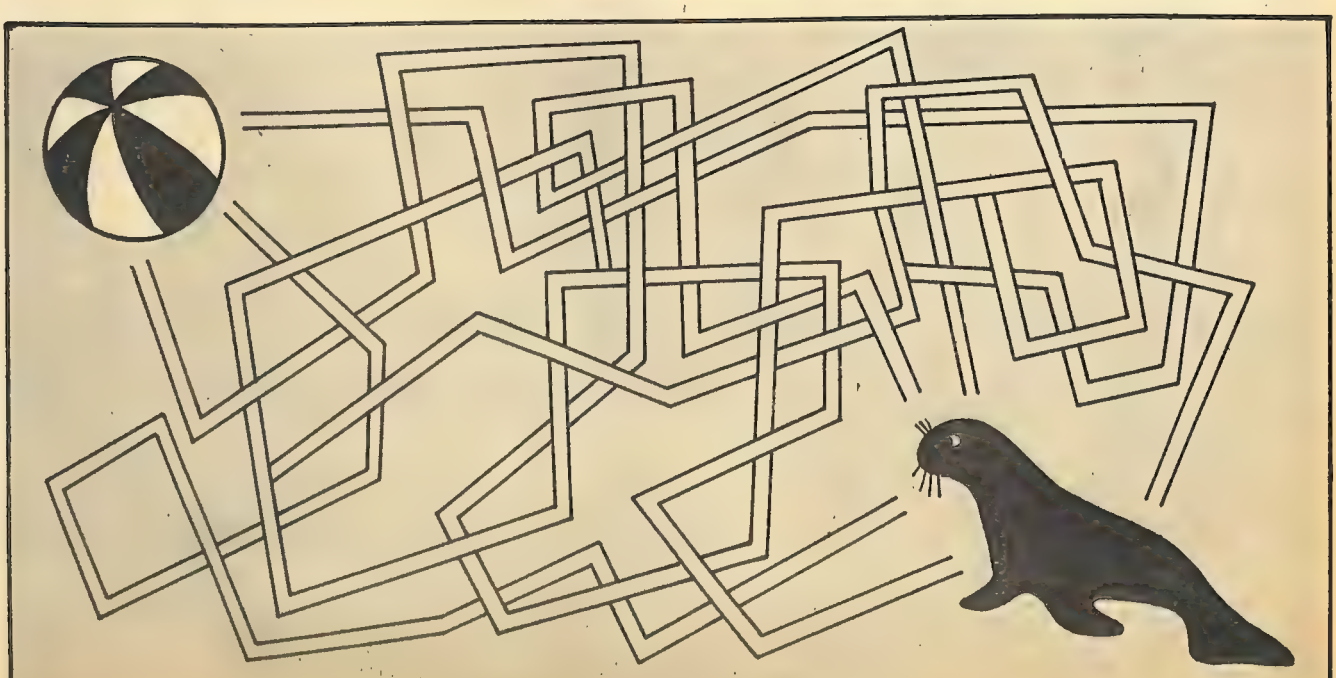

Fok balığını topuna ulaştırabilir misiniz?

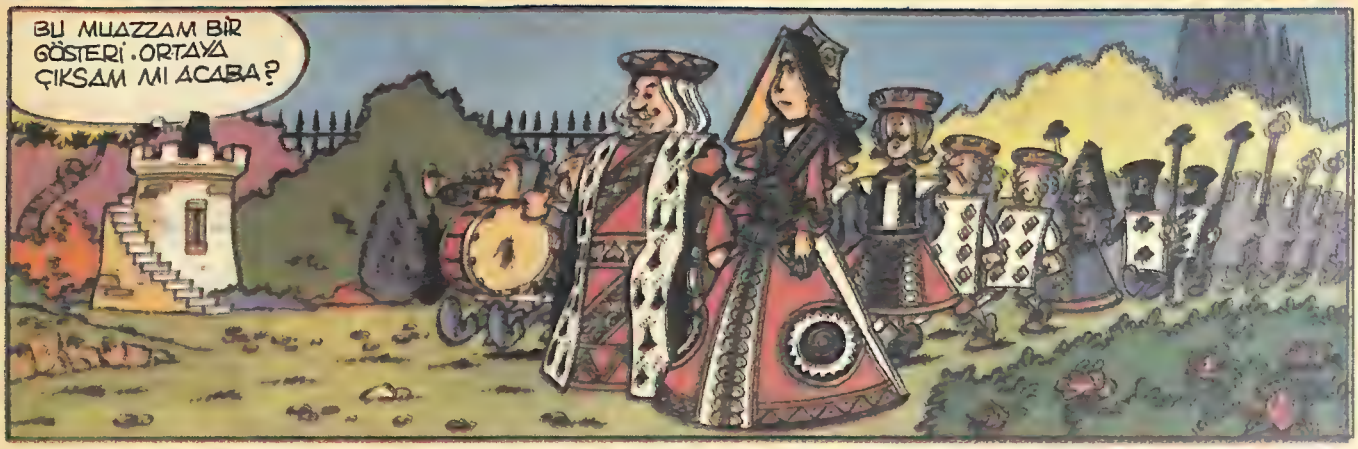
BU MUAZZAM BİR GÖSTERİ. ORTAYA ÇIKSAM MI ACABA?

?

BU DA NE DEMEK OLUYOR?
BYAH!

BENİ GÖRDÜLER. NE YAPACAĞIM ŞİMDİ? AŞAĞI İNMEKTEN BAŞKA ÇARE YOK. OYUN KÂĞIDI KILIĞINDAKİ MUHAFIZLARDAN DA KAÇAMAM.

GÜZEL BİR KIZSINIZ. ADINIZ NE?
ALİCE EFENDİM. SİZE SAYGILARIMI SUNMAYA GELDİM.

BUNLAR DA NE? NE BİÇİM GÜL DİKMİŞSİNİZ? BECERİKSİZ HERİFLER!..

BU ADAMLAR NEDEN YERDE YATIYOR? KİM BUNLAR?
BAHÇEVANLARINIZ. BENİM BİR ŞEYDEN HABERİM YOK. YENİ GELDİM BURAYA.

CELLÂT, ÇABUK BURAYA GEL.
?

BUNLARIN YAPTIKLARI YETER ARTIK. ÇABUK KAFALARINI KOPAR.
FAKAT MAJESTELERİ BU KIZ DAHA ÇOCUK. ONU BAĞIŞLAYIN LÜTFEN!
ŞEYY! EVET! AFFEDİN MAJESTELERİ!
HMM! NEYSE O KALSIN. ÇEVİR ŞUNLARIN YÜZLERİNİ GÖREYİM.
PAF!
TİTREMEYİ BIRAKIN, DOĞRU DÜRÜST DURUN. GELDİĞİMDE NE YAPIYORDUNUZ?
ŞEY... GÜLLERİ BOYUYORDUK.
NE! İTİRAF EDİYORSUNUZ HA! ÇABUK KAFALARINI YOK EDİN ŞUNLARIN.
BANA KIRMIZI GÜL YERİNE BEYAZ GÜL YUTTURMAYA KALKARSINIZ HA. GÖRÜN GÜNÜNÜZÜ.
EMREDERSİNİZ! DERHAL YOK EDERİM.
BU İŞTEN DE HİÇ HOŞLANMIYORUM YA NEYSE. EVET! HANGİNİZDEN BAŞLAYAYIM.
HİÇ BİRİSİNDEN BAŞLAMAYACAKSIN. SUÇLARI, KAFALARI KESİLECEK KADAR BÜYÜK DEĞİL Kİ...
FAKAT KRALİÇE KAFALARINI YOK ETMEMİ İSTEDİ.
MADEM KAFALARINI YOK ET DEDİ. ÖYLEYSE ONUN BİR YOLUNU BULURUZ.
NASIL, KAFALARI GÖRÜLÜYOR MU?
HAKLISIN, KÜÇÜK KIZ. SEN BİR DAHİSİN.

KAFALARINI YOK ETTİN DEĞİL Mİ?
KAFALARI BİR DAHA GÖREMEYECEKSİNİZ MAJESTELERİ. ONLARI KAFALARINDAN SAKSIYA DİKTİM.
BEN TANIĞIM. KAFALARINI HİÇ GÖRMEYECEKSİNİZ.
GÜZEL! SİZİN GÜZEL KROKE OYNADIĞINIZI DUYDUM. HAYDİ BAŞLAYALIM.
ŞEY... BİLMEM Kİ? NASIL YAPSAK?
HAYDİ, HAZIRLANIN, OYUN BAŞLIYOR.
!?
OOOO! BU NE TESADÜF. KARŞILAŞACAĞIMIZI UMMUYORDUM.
SŞŞT!.. DİKKATLİ OL!
NEDEN DİKKATLİ OLAYIM.
BU ZAVALLI DÜŞES YÜZÜNDEN, SİZİ BİR SÜRE ÖNCE ONUNLA BİRLİKTE GÖRDÜLER YA. İŞTE BU BÜYÜK TEHLİKE...
ŞU KUCAĞINDA BEBEK SALLAYAN DÜŞES Mİ? NE YAPTI Kİ O?
KRALİÇEYE SALDIRDI. ONUN İÇİN KRALİÇE, ONUN BOYNUNU HER AN VURABİLİR.
HA, HA, HA, HA! Hİ, Hİ, Hİ! SALDIRDI MI? AMMA MANZARA KAÇIRMIŞIM HA!
SUS, ÇABUK! KRALİCE GÖRÜRSE MAHVOLURUZ.
TAKIMLAR ALINSIN OYUN BAŞLIYOR!
HİLE YAPANI GÖRMEYEYİM. KAFASINI KOPARIRIM.

KIRMIZI KUĞULARI RAKET, KİRPİLERİ DE TOP OLARAK KULLANIYORLAR. ŞİMDİYE DEK GÖRDÜĞÜM EN İLGİNÇ KROKE PARTİSİ BU...
HİÇ KİMSE İSTEYEREK OYNAMIYOR. KRALİÇEDEN BAŞKA...
NE KİRPİLER, NE DE KUĞULAR BU İŞTEN HOŞLANMIŞA BENZEMİYOR. BU SAÇMALIĞI DAHA FAZLA SÜRDÜRMEYE NİYETLİ DEĞİLİM.
BİR KÖŞEDE OYUNUN BİTMESİNİ BEKLEMEKTEN BAŞKA ÇARE YOK...
AH! KİM O? GENE O KÜÇÜK KIZ. NE ARIYORSUN BURADA?
DÜŞES!..
SANA BİR TAVSİYEM VAR. SAKIN EVİNE BİBER SOKMA. BİBERİN GİRDİĞİ EV HİÇ ÇEKİLMİYOR.
KURTULMAK SİZİN ELİNİZDE. ZEHİRLENMEDEN ÖNCE MUTFAĞINIZDAKİ BİBERLERİ VE BİBER TUTKUNU HİZMETÇİYİ DEFEDİN.
HAKLISINIZ. BENİ BU BİBERCİ HİZMETÇİ YÖNETİYOR...
UYŞAL OLMAK HER ZAMAN İYİ DEĞİLDİR. BAKIN, SİNİRDEN ELLERİNİZ TİTRİYOR.
HAA!..
HER ŞEY DÜZELECEK. NEYSE SİZE BİR SORU SORAYIM. AY IŞIĞINDA ULUYAN, BİR TARAFTAN DA MAVİ ELMA YİYEN BİR KEDİ SİZCE NEDİR?
BİLEMEYECEĞİM! TANRIM BU DELİLERDEN NE ZAMAN KURTULACAĞIM!
HA, HA, HA! SÖYLEYEYİM. BU DEMEKTİR Kİ DÜNYAYI AŞK YÖNETİYOR. AŞK DA SAKİN VE İYİLİKSEVER OLMAK DEMEKTİR...
!

Sürecek

Dâhiler de Öğrenciydi

GERHARD PRAUSE

VOLTAİRE

FRANSIZ düşünür ve yazarı Paris'te doğdu (1694). Okula her zaman borçluk duygularıyla bağlanmıştı. Asıl adı **François-Marie Arouet**'tir. **Voltoire**'in babası zengin bir noterdi. Ailenin beşinci çocuğuydu. Onun hukuk öğrenimi yapıp, yüksek bir devlet memuru olması isteniyordu. Bu amaçla on yaşındayken, 130 yıl sonra **Charles Baudelaire**'in kapıdışarı edildiği ünlü **"Lycée Louis-le-Grand"**a yazdırıldı.

Çocukluğu ve gençliğinde alabildiğine sevimli olan **Voltaire**'i tümü Cizvit papazı olan öğretmenleri ve okul arkadaşları çok sevdiler. Ayrıca çok çalışkandı, okumaya düşkündü, kolay ve çabuk öğreniyordu.

Yıllar sonra Cizvit'lere karşı insafsız saldırılarda bulunan ünlü düşünür ve yazar, eski öğretmenlerine karşı daima saygılı kalmıştır. Elli yaşlarındayken şöyle yazıyordu: **"Yedi yıl boyunca gençliğin ruh ve davranışlarını eğitmek için direnen insanların yanında kaldım. Cizvit'lerin yanında bulunduğum süre boyunca yaşamımı sorarsanız cevabım daima aynı olacaktır; en çalışkan, en alçakgönüllü, en düzenli yıllarımdı bunlar, günün her saatinde içten bir gözetim en saygın inançları da beraberinde getiren derslerle birleşmişti."**

Fransız Devriminin manevi (ruhsal) öncüsü sayılan **Voltaire,** çok başarılı öğrenciliğin pratik yaşamla ilintisi olmadığını savunmuştu her zaman. Yaşamı, kaçışlar, tutuklanmalar ve sürgünlerle geçmesine karşılık büyük varlık edinmiş, para kazanma ve yatırım anlayışı gösterebilmiştir.

Özgür düşünceleri, her türlü baskının, gericiliğin karşısında bulunması yüzünden hapse atılmıştı. Hapisten çıktıktan sonra fikir mücadeleleri, çok ileri düünceleri, bağnazlığa karşı amansız düşmanlığı yaşamının çoğunu Fransa dışında geçirmek zorunda bıraktı. İngiltere'de, Almanya'da, İsviçre'de kaldı. XV. Louis'nin ölümünden sonra Paris'e dönünce, büyük törenlerle karşılanışından üç ay sonra öldü (1778).

Voltaire, varlığını bir piyangoda kazandığı ikramiyeye borçluydu. Ama bu kazanç rastlantı değildi, düzenleyicilerin hatasından doğmuştu. **Voltaire** ve matematikçi **La Condamine** kazanç olanağı sağlamak amacıyla yanlışı bulmaya çalıştılar. Sonuçta biletlerden belirli bir orantıya sahip olanın bir milyonluk armağanı garantileyebileceğini anladılar. **Voltaire,** baba mirasını, birkaç dostun ikramiyeden pay alma karşılığı yaptığı yatırımı, aldığı borç parayı derleyerek biletleri topladı. Piyango düzenleyicileri arasında bulunan "Maliye Nazırı" biletlerin böylesine çabuk satılmasına sevinirken, işin içinde bir iş olabileceğini sezerek incelemeye girişti. Gerçek ortaya çıkınca **Voltaire** ve arkadaşlarına karşı sahtecilik suçuyla dava açtı. Ancak savcılığın biletleri toplayanları suçsuz bularak paranın bilet sahiplerine ödenmesi yolunda aldığı karar her şeyi değiştirdi. **Voltaire,** artık varlıklı bir adamdı. Ünlü düşünür parasını faiz karşılığı türlü kurumlara, bu arada armatörlere borç olarak verdi. Yaşamının sonuna dek de bir cimri olarak tanındı. Kendisini **Berlin**'e çağıran **Prusya Kralı Büyük Friedrich**'le günlük ve yolluk ödemeleri konusunda uzun tartışmalara, yazışıp çizişmelere girmekten kaçınmadı.

Bu sizin sayfanız. Resimlerinizi, karikatürlerinizi, şiirlerinizi bekliyoruz.

OKURDAN OKURA

YERLİ MALI

Mala ihtiyacın varsa
Başka ulustan değil,
Kendi ulusundan al
Ülkeni zengin et.

Atatürk önder oldu,
Nice fabrika kurdu,
Fabrikalar çoğalınca
Yerli mallar bol oldu.

Toprağına iyi bak
Meyven, sebzen çok olsun.
Ülkemiz zengin olsun
Yerli mallarla dolsun.

İyi beslenen çocuklar,
Sağlıklı büyür dostlar.
Buna uyan uluslar,
Uygar, zengin olurlar.

Duygu GELER

KARNE

Karne günü gelince,
Kimileri kapılır üzüntüye.
Karnesi elinde ağlayarak
Koşarak gider evine.

Çalışanlar gülümserler.
Geçti yazar karneler.
Öğretmenden övgü dinler,
Terbiyeli öğrenciler.

Çalışana bayram, düğün;
Çalışmayana kötü gün.
Yazılıdan iyi not alın
Karnenizden memnun kalın.

İşte iyi öğrenci budur,
Öğretmene saygılı olur
Derslerine hep çalışan,
Yıl sonunda mutludur.

Burcu SEVİNÇ

MEMLEKET HASRETİ

Sılada düşünür insan durmadan
Özler anayı, bacıyı, kardeşi.
İşte bu memleket hasreti'dir
Yakar insanın içini.

Düşününce bir kez vatanı
Yanar yanar yüreği insanın
Aklından geçer bütün sevdikleri
İşte bu memleket hasretidir
Memleket hasreti.

Dönünce yurduna evine
Kavuşur anaya, bacıya, kardeşe
Mutludur bütün aile
İşte şimdi dinmiştir
Dinmiştir memleket hasreti.

Zehra DURUKAN

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiyenin her köşesinden arkadaşlar edinmek isteyen okurlarımız, bu köşeden yararlanabilirler.

MURAT VELİ TORUNCU: Ortaokul birinci sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim arasında voleybol ve futbol oynamak, kitap okumak gelir. Tüm arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Alipaşa Mah. Yüceyer Cad. No: 21 BURSA.

PINAR PİR: 9 yaşındayım. İlkokul üçüncü sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, kitap okumak, müzik dinlemek ve resim yapmaktır. Kartpostal ve peçete kolleksiyonu yapıyorum. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Yançıkçı Şahin Mah. Mandıra Sok. Maliyeciler Lojmanı D. 4 EDİRNE.

İZZET AKMELEK: 13 yaşındayım. Orta üçüncü sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim futbol oynamak, müzik dinlemek ve pul kolleksiyonu yapmaktır. Kendime göre bir arkadaş arıyorum. Adres: Oğuzeli Temel Eğitim Yatılı Okulu Oğuzeli/GAZİANTEP.

YASEMİN AKSOY: 12 yaşındayım. Orta birinci sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, kitap okumak, dans etmek gezmek ve spor yapmak gelir. Yaşıtım olan bir arkadaşımla yazışmak istiyorum. Geçit Sifaş İlköğretim Okulu 6/A Sınıfı No: 168 Geçit/BURSA.

TÜLAY ÖZEV: 12 yaşındayım. Orta ikiye gidiyorum. Özel zevklerim pul ve kart kolleksiyonu yapmak, voleybol oynamak ve bisiklete binmek. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Atatürk Mah. Kırım Sok. No: 5/6 Ümraniye-Üsküdar/İSTANBUL.

SİBEL KANDEMİR: 10 yaşındayım. İlkokul dördüncü sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, müzik dinlemek kitap okumak, peçete pul ve kart biriktirmektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler 338 Sok. İmren Apt. No: 24/8 MERSİN

BETÜL ARKAN: 14 yaşındayım. Orta üçüncü sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim, kartpostal, poster biriktirmek, müzik dinlemek ve mektup yazmak gelir. James Dean ve Elvis Presley hayranıyım. Aynı zevkleri paylaşan yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Hızırtepe Huzur Evleri B Blok B/6 Adapazarı/SAKARYA

SEVDA HAKVERDİ: 13 yaşında, ikinci sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim, ders çalışmak, kartpostal, davetiye ve peçete kolleksiyonu yapmak. Müziğin her türünü severim, ayrıca voleybol ve judoya ilgi duyarım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler Karşıyaka Özgün apt. A Blok No: 3/2 ÇORUM

FIKRA

GÜNEŞ MI YARARLI, AY MI?

Öğretmen Zeynep'e sordu:
"Söyle bakalım kızım? Güneş mi yararlı, ay mı?"
"Ay!"
"Neden?"
"Güneş, gündüzleri ortalık aydınlıkken doğar. Ay ise, gece karanlığında doğarak ortalığı aydınlatır. Onun için ay daha yararlıdır."

HANGİ KASLAR?

Yaşlı bir öğretmen, Fen Bilgisi dersinde kasları anlatıyordu.
Bir ara öğrencilerden birine şu soruyu sordu:
"Şimdi ben boks yapsam hangi kaslar çalışır?"
Çocuk sakin sakin cevap verdi:
"İzleyenlerin gülme kasları öğretmenim!"

ÇOCUKLUĞUM

Büyüdüm artık ben,
Kocaman oldum yıllar sonra.
Çocukluğumu hatırladım,
Yirmi yaşına gelince.

Çok isterdim çocuk olayım,
Ama büyüdüm artık.
Küçülemem büyüyünce
Keşke küçülebilseydim.

Ama şimdi hiç istemem,
Kardeşim gibi olmayı.
Her yeri karıştırır,
Annemi de üzer durur.

Özlem NEPTUN

OYUNCAKLARIM BENİM

Renk renk arabalar,
Sarı saçlı bebekler,
Tatlı tatlı gülümser,
Oyuncaklarım benim.

Bazen kırılır,
Benim kalbim kırılır.
Yenilerim onları,
Oyuncaklarım benim.

Arkadaşımdır oyuncaklar.
Benimle konuşurlar,
Otururlar, kalkarlar.
Benim oyuncaklarım.

Işıl SÖZÜDOĞRU

İbrahim POLAT

Barış ÖĞÜT

BİR ÖYKÜ

KÜÇÜK KIZ

Fakir bir ailenin bir gün minicik, güzel bir kızları oldu. Mavi gözleri ile etrafa hayretle bakıyordu. Saçları, sapsarıydı. Bu güzel kız sekiz yaşına geldiğinde, hâlâ ufak tefek idi. Böylelikle ona "Küçük Kız" denmeye başlandı. Ve adı da "Küçük Kız" olarak kaldı.

Küçük Kız neşeli ve iyimserdi. Yardım etmeyi seviyordu. Fakir olmaları, onun mutluluğunu etkilemiyordu. Ama fakir oldukları için Küçük Kız'ın öğrenimi düzenli olmuyordu.

Fakat, Küçük Kız'ın eli her işe yatıyordu, Kendi başına oyuncaklar, yapma çiçekler yapıyordu.

Bir gün Küçük Kız'ın babası aniden ölüverdi. Küçük Kız büyük bir üzüntünün içine girdi. Fakat umudunu yitirmedi. Yaptıklarını satarak, babasının ölümünden çok etkilenen hasta annesine ilaç alıp onu iyileştirebilirdi. Bir yandan da geçimlerini sağlamış olacaktı.

Ve Küçük Kız amacına ulaştı. Annesini iyileştirdi. Daha sonra Küçük Kız ve annesi, mutlu bir yaşama ilk adımlarını attılar.

Funda SAĞLAM

Deniz Kurtları

Birinci Bölüm

Kara Kartal Kadırgası

GÜNEŞ, doğmak üzereydi. Liman, bir ilkbahar sabahına uyanıyordu. Karanlık, durgun suların yüzü lekesizdi.

Sabahın alacakaranlığı içinde, irili ufaklı tekneler hiç sallanmadan gölgelerini sulara salmışlardı. Güneş, dağların koyu mor yerlerini ışığa boğarak yükselmeye başladı.

Artık sular aydınlanıyordu. Çelimsiz, küçük teknelerin ilerisinde büyük omurgalı bir kadırga yatıyordu. Güneşin ilk ışıklarıyla aydınlanmaya başlayan gemide vardiya nöbetçisinin palası parıl parıl parlıyordu. Kâh yürüyor, sağına soluna bakıyor, kâh duruyor ve bir şeylere kulak kabartıyor gibiydi.

Nöbetçi, güçlü kuvvetli bir leventti. Burma bıyıkları vardı. Elindeki paladan başka, kuşağına sokulu, kakmalı bir hançer parlıyordu. Yüzünden kan damlıyordu leventin... Pazularının sertliği, biraz dikkat edilirse, giydiği sırmalı ceketin altından fark ediliyordu.

Levent, bir kez daha günün doğduğu yere baktıktan sonra bağırdı:

— Nöbet tamammmmm!!!! Sabah oldu... Güneş doğdu!... Uyansın kahramanlar !... Uyansın forsalar!..Nöbet tamammmm!!!

Biraz sonra "kalk borusu" çalmaya başladı. Nöbetçiden daha iri-yarı başka bir levent avurtlarını şişire şişire, yanık yanık kalk borusu vuruyordu. Sabahın sessizliği içinde uzun yankılar bırakarak çalınan borunun ardından güverteyi bir sürü levent bir anda doldurdu. Sanki uykudan yeni kalkmamışlardı bu adamlar... Gözlerinde uykunun en küçük bir izine bile rastlanmıyordu. Sanki formalarıyla yatmışlardı. Kılıklarında en küçük bir kusur göze batmıyordu.

Kollarını geriye doğru gererek, güneşe doğru dönüp esneyenler vardı. Bıyıklarını burmaya çalışanlar görülüyordu.

Güvertede yüz leventten fazla yiğit toplanmıştı. Bunlar birbirinden yiğit yapılıydılar. Uzun boylular, pehlivan yapılılar güvertede kaynaşıyordu. Aralarında bir tek sıska bile görünmüyordu. Yıllardan beri Akdeniz'in saf havasını, göğüslere güç dolduran, hayat veren rüzgârlarını soluya soluya sert pazu ve kan tulumu haline gelmişlerdi.

Ortalığı dolduran kalabalık, sanki bir kadırganın gürbüz erleri değil de, dünyanın dört bir bucağından, güreş tutmak, kapışmak için devrilmiş koç yiğit pehlivanlardı ve burası bir kadırga güvertesi değil, er meydanı Kırkpınar'dı.

Birdenbire bir kaynaşma oldu. Görünürde kimseler yoktu ama, demin cıvıl cıvıl kaynaşan kalabalık bir an içinde saf nizamında dizilmişti. Tören başlıyordu demek... Sesler kesildi. Gözler, şimdi karşıdan kendilerine doğru gelen iri-yarı bir levende dönmüştü. O, yürüdü, yürüdü geldi ve levent dizisinin önünde durdu.

Şimdi "çıt" yoktu koca güvertede...

Hepsi soluklarını tutmuştu sanki...

Güzeller güzeli bir komutandı bu...

Dizidekileri birer birer süzdü ben sonra, gür bir sesle:

— Günaydın çocuklar! diye bağırdı.

Diziden bi tek ses çıktı sanki:

Sağol!..

— Gününüz yavuz geçsin... Topuz Reis adına hepinize merhaba! Bugün de buradayız. Yine günlük işlerinizi yapar "Kara Kartal" yunarsınız...

Leventlerden birisi atıldı:

— Sefer ne zaman Reis?

— Her sabah bunu sormakta haklısınız. Ama bunu Topuz Reis bilir.

Başka bir levent konuştu:

— Sizce ne zaman sefer?

Dudaklarının ucunda bir gülümseme beliren Reis:

— Bana kalırsa daha fazla yosunlanmayız burda...

— Bugün mü vira demir Reis?

Yarın mı?

— Öbür gün mü?

— Sabırsız olmayın yiğitler... Yakında palalarınız düşman kanıyla parlayacak, pazularınız kazandıkları gücü, düşman kellelerinde sınayacaklar.

— Ama ne zaman?

—Sabrımız tükendi Reis...

— Sefer isteriz Reis...

— Kara Kartal midye bağladı Reis...

Bıyıkları kulaklarına kadar burulu, babayiğit bir levent konuştu en son:

— Seni sever, sayarız Reis... Ama arkadaşların zorları var. Sen bizim büyüğümüzsün... Var git, dileğimizi Topuz Reis'e ilet... Artık açılalım, diyoruz biz...

— Ben de de sabır tükendi... Ama Topuz Reis'i aşamam ki... Haydi şimdi iş başına... Bu kadar gevezelik yeter.

BATTAL Reis, geri dönüp gidince, leventler dağıldılar. Herkes işinin başına koştu.

Kimisi baş güvertedeki topların pirinç bölümlerini parlatıyor, kimi denizden çektiği su ile güverteyi yıkamaya çalışıyor, halatları çörekliyor, serenlere tırmanıyor, yelkenlere, çanaklıara maymunlar gibi tırmanıyorlardı.

Hiç kimse boş durmuyordu. Her leventin eli işliyor, çeşitli denizci türküleri yankılanıyordu.

Demeye kalmadan korkunç bir ses du

– Hadi köpek suratlı herifler, çabuk olun be!

Sonra bir kırbaç şakladı...

Sonra da birkaç çığlık sesi...

Ambar merdiveninin başında ilk olarak pos bıyıklı bir levent göründü. Elindeki kırbacı, zincirli ayağını henüz dışarı almaya çalışan forsanın başında şaklattı:

–Çabuk bre hayvan...

Merdivenin başında, saçları birbirine karışmış, yalnız gözleri görünen

ve yalvaran bakışlarla bakan yaşlı bir forsa belirmişti. Zincirlerini güçbelâ kaldırmış, ayağını güverteye atmıştı. Onun arkasından bir başkası, sonra da başka biri güverteye çıkıyordu. Bunlar, günde bir kez güneşe çıkarılan tutsak düşman erleri, forsaları.

Şimdi, güvertede zincir şakırtısından başka bir şey duyulmuyordu. Sessiz, sedasız, güneşe bağırlarını açan bu, yırtık, paramparça giysili adamlar, denizin yosun kokan havasını bir kere de bitireceklermiş gibi, solumaya çalışıyorlardı.

Türkler forsalara çok insancıl davranırlardı. Oysa Venedikliler, Cenevizliler, Türk tutsaklara çok kötü davranırlar, güneş yüzünü yılda bir kez olsun göstermezlerdi. Havasızlıktan, rutubetten, ölenlerin sayısı bilinmeyecek kadar çoktu. Oysa Türkler, forsaların besinlerine iyi baktıkları gibi, böyle, günde bir kez de güneşe çıkarırlar, havalandırırlardı.

Forsaların yeniden bir yaşama kavuşmaları çok zor olurdu, Ancak savaşlarda yenilen tarafın forsaları hürriyetlerine kavuşurlardı. Düşman gemilerinden kurtulan Türkler, onların tutsaklarına çok kötü davrandıklarını anlatırlardı.

Oysa Türkler, işte şimdi güverteyi dolduran forsa sürüsünü güneşletiyorlardı. Forsalar rüzgârsız havalarda, ya da hızla yol alınmak istendiği zaman, büyük kadırga, ya da kalyonların küreklerini çekerlerdi. Bu kürek çekişler, öyle gelişigüzel olmazdı. Bir davul ya da metal bir yuvarlağa düzgün aralıklarla vurulan tokmağın çıkardığı sese uyularak hep birlikte çekilirdi. Güçten düşen, saatlerce kürek çektiği için terleyen forsayı harekete getiren ve sırtlarında kırbaçla dolaşan görevliler vardı. Özetle forsalık ölümden beterdi. Bu nedenle, her denizci, teknesini her savaştan üstün çıkarmaya çalışırdı. Tutsak olmaktansa ölmek yeğdi. Hele Türk'lar tutsaklığı hiç bir zaman kendilerine yediremezler, gururlarına yakıştıramazlardı, bu yüzden de savaşlarda daima üstünlük kurarlardı. Türklerin Akdeniz'i bir Türk Gölü yapabilmiş olmalarında muhakkak bu düşüncenin de çok payı vardı.

Deminki ses yeniden duyuldu:

—Vakit tamam. Haydi aşağıya...

Forsaların hiç biri, bu temiz havayı bırakıp aşağıya inmek istemiyormuş gibi kımıldamıyordu. Bir dakikalık güneş, temiz hava için, yıldırım gibi bir kırbaç yemeyi göze alamıyordu.

Kırbaç, durmadan işliyor, her seferinde bir forsanın sırtında şaklıyordu. Önceleri isteksiz isteksiz yürüyen

ve zincirlerini zorlukla taşıyanlar artık hızlı hızlı yürümeye ve merdivenden aşağı inmeye çabalıyorlardı.

Serenlerde, çanaklıklarda ve **Kara Kartal**'ın dört bir yanına serpilmiş olan yiğit yapılı Türk Levetleri, forsaların bu haline gülüyorlardı.

Zafre, her zaman, güçlü olanındı. Şimdiyse Türkler ve Türk gemileri Akdeniz'in biricik egemeniydiler.

Forsaların en geride kalanları da ambar merdivenlerden inip gözden kayboldular.

Serendeki levent, top başındaki arkadaşına seslendi:

— Heyy Murat!. Gördün mü ambar farelerini, inmek istemiyorlar.

Murat, serendeki arkadaşına karşılık verdi:

— Yaşlandılar gayrı... Sefere çıkmalıyız sefere... Bu morukların yerine genç Venedik delikanlıları getirmeli. Sen o zaman seyret **Kara Kartal**'ın pupa yelken gidişini...

Bu söze bütün gemiciler kahkahalarla güldüler.

LÜSİYANA'YA ÇEYİZ

BATTAL REIS, Şaban Reis, Cafer Reis birbirlerine bakıyorlardı.

Şaban Reis:

— Topuz Reis'in bu beklenmedik çağırısı niçin acaba? dedi...

Battal Reis:

— Bir bildiği vardır onun Reis'ciğim...

— Bana, sefer yakın gibi geliyor...

— Olabilir... Leventler sabırsızlanıyorlar. Bari sefer meselesi olsa...

— Bir ay var ki buradayız. Eğer adada daha fazla kalacaksak.

Cafer Reis, tam bu sözleri söylemişti ki, kapı açıldı ve içeriye Topuz Reis girdi:

— Kalmayacaksın Reis, dedi. Merak etme, bu adada daha fazla kalacak değiliz.

Cafer Reis, bu sözün Topuz Reis tarafından duyulmuş olmasından kızardı.

Topuz Reis:

— Hakkın var Reis, dedi... Denizciyi böyle, iskele babasına bağlar gibi kıyıya bağlamak zor iş...

Ne kadar güçlü bir insandı bu Topuiz Reis... Topuz Reis bu muydu? **Kara Kartal** kadırgasının reisi bu genç, kırmızı yüzlü, erkek güzeli genç miydi? Fakat sesi o kadar canlı ve toktu ki, ondan kat kat yaşlı olan öteki üç reis, o, gelince ayağa kalkmışlardı.

Topuz Reis:

— Oturun reisler, dedi. Cafer Reis sözünde haklı... Zaten leventlerin de sabırları tükendi.

Daha yüksek bir sesle sözlerini sürdürdü:

— Ben boş durmam, bilirsiniz... Durur gibi görünürüm ama...

— Bilmez miyiz biz reisimizi...

— Biz hep bu günleri bekliyoruz...

Topuz Reis, yerine oturmamıştı, ayakta duruyordu. Oturan arkadaşlarına öyle bakıyordu ki, onlar soluk almadan reislerini dinliyorlardı.

SÜRECEK

CİNCİME

Geçen gün sınıfta ödev yapıyordum. Kâğıdın üstüne Nisan 1984 yazdım.

HEY GÖZLÜKLÜ! SEN İLKBAHARI SEVER MİSİN?
BAYILIRIM!
ÖZELLİKLE NİSAN AYINDA BİSİKLETE BİNİP KIRLARDA DOLAŞMAYI SEVERİM.
BİR ANKET YAPALIM BAKALIM...
ANNEME SORDUM...
BEN SONBAHARI SEVMEM. ŞUBATI SEVERİM... ÇÜNKÜ UCUZLUK VARDIR. İNDİRİMLİ SATIŞLAR YAPILIR.
AMA MAYIS AYINI DA BEĞENİRİM. GÜLLER AÇAR, KUŞLAR ÇIVILDAR YAZIN GELECEĞİNİ HABER VERİR HERŞEY..
BABAMA DA...
EN ÇOK NİSAN AYINI SEVERİM. ARKADAŞLARLA AVA, BALIK TUTMAYA GİDERİZ... KIŞIN YORGUNLUĞUNU ATARIM NİSAN AYINDA ....
ABLAMA SIRA GELMİŞTİ...
BEN HAZİRANI SEVERİM TATİL BAŞLAR ÇÜNKÜ...
BÜYÜKANNEM DEDİKİ:
BEN TÜM MEVSİMLERİ, TÜM AYLARI SEVERİM. AMA SONBAHARDA NEDENSE ROMATİZMALARIM AZIYOR, İSTELİK İŞÜTÜP HASTA OLUYORUM...

NE DİYORSUN? EN SEVDİĞİM AY MI? AĞUSTOS TABİİ... DENİZE GİTTİĞİMİZ İÇİN.!.
BÖYLE DEDİ ABİM...
GÖRÜLÜYOR Kİ, SONBAHARI VE SONBAHAR AYLARINI KİMSE SEVMİYOR...
EEE, NE YAPALIM BU SONBAHARI?
KALDIRIP ATALIM MI? BU MEVSİMİN HİÇ Mİ HİÇ İYİ YANLARI YOK...
SONBAHARDA OKULLAR AÇILIR VE OKUL ARKADAŞLARIMIZA VE ÖĞRETMENLERİMİZE YENİDEN KAVUŞURUZ OYSA...
SONBAHARDA TELEVİZYON EN İYİ PROGRAMLARI YAYINLAR...
SAYIN İZLEYİCİLER ŞİMDİ SİZE...
GÜNEŞ ERKEN BATAR... AMA DIŞARISI SOĞUKKEN SICAK YATAKTA YATMAK NE ZEVKLİDİR...
YAĞMUR YAĞAR AMA BENİM GİBİ ŞEMSİYENİZ VE KIRMIZI ÇİZMELERİNİZ VARSA KORKMAYIN!..

YAPRAKLAR DÜŞER, AMA YERLERİNİ YENİ FİLİZLERE BIRAKIRLAR...
DAĞLARDA KAYAKÇILAR BİR AN ÖNCE KAR YAĞMASI İÇİN DUA EDERLER...
KIŞ BİTKİLERİ EVLERDE SAKSILARDA YETİŞTİRİLMEYE BAŞLANIR...
BİR SÜRÜ KUŞ SICAK ÜLKEYE GÖÇ EDERKEN BU KEZ KIRLANGIÇLAR VE MİNİK SERÇELER ÇIKAGELİR...
MANAV TEZGÂHLARINI PORTAKAL VE MANDALİNALAR DOLDURUR...
SNIFF!
OYUNCAKÇI VİTRİNLERİ DAHA DA GÜZELLEŞİR!..
VAY!
AMA GENE DE SONBAHARI İÇTEN SEVENLER VARDIR... ÖRNEĞİN MEKTUP ARKADAŞIM ROSİTA!
ÖZELLİKLE EYLÜL AYINA BAYILIRIM. GÜLLER AÇAR, GÜNEŞ PARLAR! İLKBAHARIN GELİŞİNİN HABERCİSİDİR BUNLAR!
ROSİTA DELİ FALAN DEĞİL! AMA ONUN GÜNEY AMERİKA'DA BULUNAN ÜLKESİNDE İLKBAHAR EYLÜL AYINDA BAŞLAR....
...ORADA HERŞEY KUZEY YARI KÜRENİN TERSİDİR. BİZDE YAZ İKEN, ORADA KIŞ MEVSİMİ YAŞANIR...
...SONBAHAR, KIŞ, İLKBAHAR... HEPSİ GÜZEL MEVSİMLERDİR. AMA BEN EN ÇOK İLKBAHARI SEVERİM... ARDINDAN YAZ GELDİĞİ, BİRLİKTE TATİLİ DE GETİRDİĞİ İÇİN TABİİ...

BOB MORANE KURBAĞALAR 11

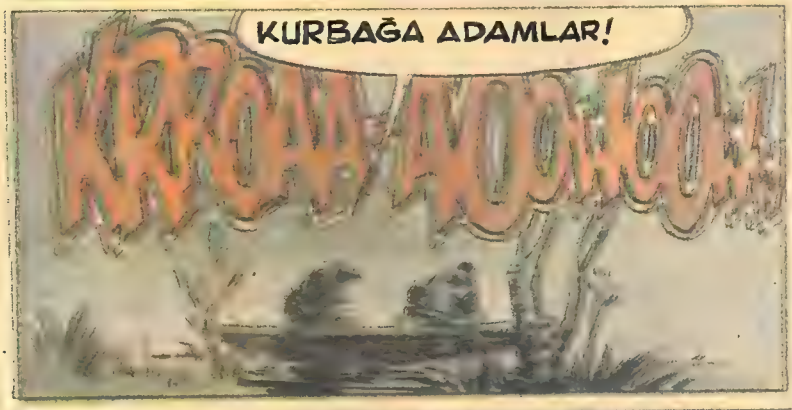

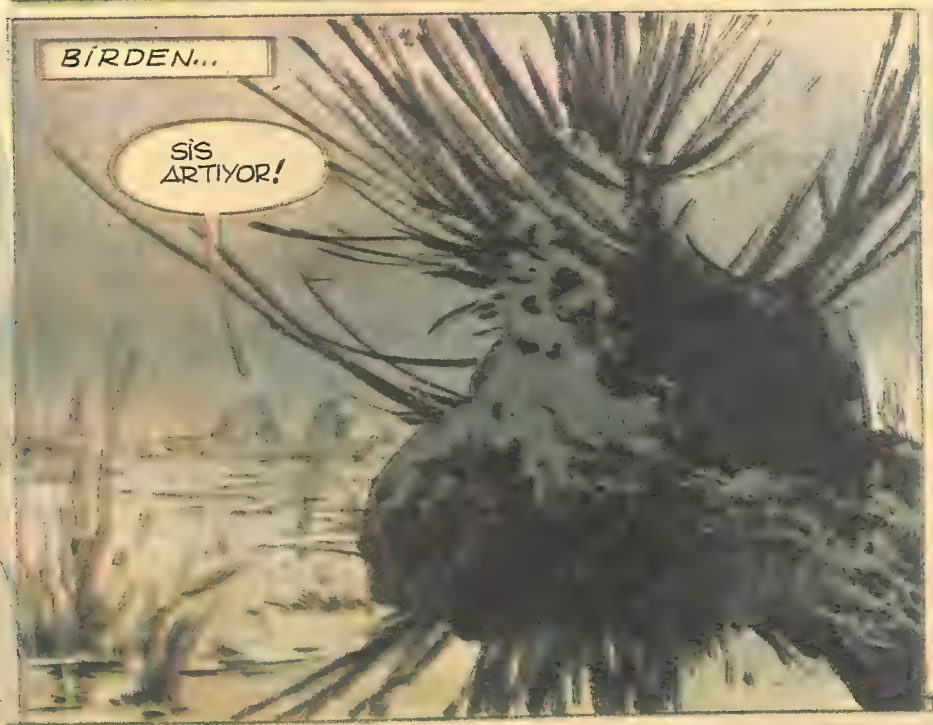

BAK BOB, GENE KARŞIMIZA ÇIKTI...
BAKALIM BU KEZ NE MARİFETLER ÇEVİRECEK.
SİZ ÇOK TEHLİKELİ OLMAYA BAŞLADINIZ. EFENDİLERİM SİZİN ÖLÜMÜNÜZE KARAR VERDİLER. ÖLECEKSİNİZ.
GETİRİN ONLARI BURAYA.
ŞU BİZE YAKLAŞAN KURBAĞA ADAMA BAK!
TAM O SIRADA DIŞARDA...
BÜYÜCÜLERE ÖLÜM! YAKALIM ONLARI!
PEDER MACAİRE...
ÖLDÜRÜN ONLARI! ÖLDÜRÜN ONLARI! BENİ DUYUYOR MUSUNUZ?
FAKAT AUDE, GENE KAYBOLDU...

BU OYUN FAZLA UZADI BOB!.. ARTIK BU İŞİ BİTİRELİM...

ANSIZIN...
AUDE'UN KÖYLÜLER ÜZERİNDEKİ ETKİSİ SONA ERDİ. BOB...
?

HAKLISIN BILL!
SİZİ YENİDEN BULDUĞUM İÇİN MUTLUYUM. BİR AN ÜMİDİMİ YİTİR-MİŞTİM.

HAYATIMIZI SİZE BORÇLUYUZ.

BOB VE BİLL, RAHİP MACAİRE'E BAŞLARINDAN GEÇEN OLAYLARI ANLATTILAR...

VÜCÛTLARDAN BİRİNİ BATAKLIKTA DİĞERİNİ DE BİR AĞACA YASLANMIŞ DURUMDA BULDULAR..

HER ÜÇÜ DE BİRBİRLERİNİN AYNIYDI. BİR ŞEYİ HATIRLADILAR ANİDEN. NE DEMİŞTİ KURBAĞA DERNEĞİNİN ÜYESİ: "BENDEN SONRA BAŞKALARI DA GELECEK."

ÖLÜM KURBAĞALARININ NİYETİ BELLİYDİ. SOYLARINI SÜRDÜRMEK İÇİN AUDE MACHELOUVE'U KULLANMAK İSTEDİLER. ONUN SAYESİNDE BURADAKİ ETKİNLİKLERİNİ ARTTIRACAKLARDI. PLÂSTİKTEN ÜÇ AUDE MACHELOUVE YAPTILAR. ONUN SAYESİNDE BÜTÜN BU BÖLGEYE HÂKİM OLACAKLARDI.

SİZ BÜTÜN BUNLARA İNANIYOR MUSUNUZ?

BU OLAYLARI GÖRDÜKTEN SONRA, EVET!

EVET, HAKLISINIZ!

ÖLÜM KURBAĞALARINA İNANMAK GEREK!..

BU SERÜVENİN SONU

Türkiye'nin en büyük çocuk dergisi:

Milliyet

ÇOCUK'tan

TÜRK TİCARET BANKASI İŞBİRLİĞİ İLE

bir yılda

ÜÇ ANSİKLOPEDİ BİRDEN

birinci hamur kağıt
8 renkli pırıl pırıl baskı üstelik

ÜCRETSİZ

Çağdaş insanın ve çağdaş toplumun ürünü,
"Bilim Dünyası"nı evinize getiren ansiklopediler...

Not: Bayilerde cilt kapaklarını bulamayan okurlarımız, Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Prof.Kâzım Gürkan Cad.No:10 Cağaloğlu İST. adresine mektup yazmaları gereklidir.

Türkbank Çocuk Tiyatrosu 23 yaşında

Yine her Cumartesi ve Pazar
tüm çocukların sevinç ve mutluluğu olacak...

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, tam 23 yıldır olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları

"ÇAKMAKTAŞI"

ile sizlerle birlikte.

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"

İŞGÜDER